

102

Second Class Postage Paid at Berwyn, Illinois

1891 - 1993

102

YEARS OF
PUBLISHING

DENNÍ HLASATEL

Czechoslovak Daily Herald

Founded - Založen 1891

1891 - 1993

102

YEARS OF
PUBLISHING

USPS 002670 • VOL. CII

STŘEDA 25. SRPNA 1993 - ČÍSLO 59 - WEDNESDAY AUGUST 25, 1993

65c

Kimberly Mays, 14, si položila hlavu na rameno Roberta Mayse při tiskové konferenci v Sarasotě na Floridě, po skončení soudního přelíčení, kterým se mělo rozhodnout, má-li zůstat v rodině Mays. Pociťovala velkou úlevu, když soud skončil.

Nástup třetí komunistické garnitury

Prof. Dr. Ing. Libor Brom

Do vedení nastupuje nová generace, o jejichž příslušnicích nevíme, zda byli či jsou členy partaje a jak dalece jsou komunistické taktice zaprodáni. Nevíme to, neboť tito účastníci na komunistickém spiknutí — na rozdíl od první dryačnické generace Gottwaldů a Zapotockých, či druhé oportunistické generace Čalfů, Dienstbierů, Klímových a podobných — jsou napojeni na složitou mezinárodní síť komunistických kolaborantů a jsou na vlastní kolaboraci v době dočasněho taktického ústupu komunismu pečlivě připraveni. Mnozí z nich byli vysláni do "emigrace", žili po desetiletí tiše mezi námi, studovali na nejlepších vysokých školách, cestovali hbitě po světě, navazovali spojení a dodávali zprávy komunistickému panstvu doma.

Třetí komunistická garnitura byla v mládí psychologicky zpracována v době zločince Stalina a v šedesátých letech vystavena partajní propagan-

Hospodářství jednoho světa

C. Gordon Tether
Spotlight, 19. července 1993

Jelikož hospodářské ozdravení ve Spojených státech, ve které jsme doufali, je doposud na čekací listině, svět se teď nachází bez "motoru vzrůstu", který by pomohl obrátit světovou krizi v prosperitu. To je znamení toho, jaký úspěch měli "jednosvětovci" ve snaze spojit hospodářství mnoha národů světa v jedno.

Byly doby, kdy bylo dost variací v hospodářských zemích, které udávaly krok, aby zajistily, že některá část planety v kterékoli době zakouší hospodářský vzrůst.

Výsledkem bylo, že ekonomická činnost ve světě jako celku byla dost dobře udržována z jednoho roku na druhý.

A co víc, za takového uspořádání zemím, které procházely krizí, byly dány hotové příležitosti, aby mohly začít z krize se zotavovat. Mohly počítat se vzrůstem hospodářské činnosti ve vnějším světě, který způsobí zvýšení poptávky po jejich zboží a službách, jež chyběla doma.

Starší čtenáři se možná pamatují na doby, kdy Spojené státy a skupiny

PROFILY V NESMĚLOSTI

Patrick J. Buchanan
Washington Inquirer, 6. srpna 1993

V historii hnutí pro občanská práva je mnoho vysoce dramatických momentů: den v roce 1947, když Jackie Robinson vyhrál pro Brooklyn Dodgers, den v Montgomery, když unavená Rosa Parks odmítla předsednout si na zadní místo v autobusu, den v srpnu 1963, kdy Martin Luther King přednesl svou řeč "I have a dream" na schodech Lincolnova památníku.

Srovnávat ty doby před třiceti lety s našimi znamená však být svědkem velkého sociálního hnutí.

Mínulý týden v americkém senátu senátoři Strom Thurmond a Jesse Helms právě dosáhli obnovení autorizace patentu na insignie United Daughters of the Confederacy (UDC). Ačkoliv insignie UDC ukazují první vlajku Konfederace se sedmi hvězdami a ani jeden z tisíce

Prosperita v New Yorku?

Herbert London
Human Events, 14. srpna 1993

Když Mark Twain četl svůj vlastní nekrolog a řekl, že tvrzení o jeho úmrtí je hodně přehnané, bylo to mírně zábavné. Ale v New Yorku tvrzení o úmrtí tohoto kdysi významného státu by mělo být bráno vážně.

Stát New York má 7.2% obyvatelstva U.S., ale 15% dluhů, nahromaděných ve všech státech. Ztratil 40% pracovních míst, které zmizely od té doby, kdy oficiálně nastala hospodářská krize v červnu 1989.

Ve státě New York volili lidé nohama. Většina lidí, kteří opouštějí New York jsou daňoví poplatníci, kteří si finančně dobře stojí. Chudí, nuzní, lidé na veřejné podpoře všeobecně ze státu neodcházejí.

Doposud v letech devadesátých ztratil stát asi 500,000 residentů. Znamení jsou jasná: Ti přes šedesát se nemohou dočkat pense a odcházejí

■ MOSKVA, Rusko

Ruský ministr pro zahraniční hospodářské styky resignoval, když ho presidentská porota obvinila z "nepravidelnosti" v řízení úřadu, podle nedělní úřední zprávy. Resignace Sergeje Glazjeva přichází uprostřed rozšiřujícího se skandálu, který již vedl k propuštění ruského ministra bezpečnosti a náměstka ministra vnitra. V posledních měsících byla udělována nařčení, zatímco se zesíluje zápas mezi prezidentem Borisem Jelcinem a jeho protivníky. Ve svém sobotním dopise Glazjev nabídl, že se vzdá úřadu, ale popřel, že jeho ministerstvo porušilo postup pro povolování exportních licencí. "Skutečný důvod pronásledování mé osoby je boj o moc mezi strukturami typu mafie, které cítí, že jejich zájmy jsou ohroženy," psal Glazjev ministerskému předsedovi Viktoru Černomyrdinovi, který formálně jeho resignaci nepřijal.

Venezuelští hasiči v Caracasu odnášejí oběť nedělní tropické bouře Bret. Očekávalo se, že Bret se bude neškodně pohybovat podél severního břehu Venezuely. V bouři zahynulo nejméně sto lidí.

■ WASHINGTON

Když Dewey Sotkes, po 25-leté policejní službě v Columbus, Ohio začal před osmi lety pracovat na zákoně, který by vyžadoval čekaci lhůtu před zakoupením pistole — handgun — bylo takovou zbraní zabito v U.S. jedno dítě pod čtrnáct let.

Dnes je to 12 až 14 denně, a Stokes se stal netrpělivým nad odmítáním kongresu schválit návrhy jako je Brady Bill. Tento návrh, kdyby byl uzákoněn, by vyžadoval pětidenní čekací lhůtu, během které by policie vyšetřila pozadí kupce.

Clinton oznámil 11. srpna zrušení dovozu pistolí a znesnadnění vydávání federálních licencí k prodeji útočných zbraní. Nabádal také

kongres, aby schválil Brady Bill. Ale to může mít pouze nepatrný vliv na počet zbraní na ulicích, protože minulý rok bylo importováno pouze 2,000 ručních zbraní, a 75% všech amerických útočných zbraní je domácí výroby. Odhaduje se, že v U.S. je víc než 200 milionů zbraní.

Omezení licencí obchodníkům by mohlo mít největší vliv na cirkulaci zbraní, podle názoru některých. Senátoři Paul Simon (D-Ill.) podal návrh na obrovské zvýšení licenčních poplatků a větší kontrolu 280,000 obchodů zbraněmi, které jsou teď licencovány.

Republikáni navrhnou program,

který by opatřil \$2 biliony na dodatečný počet policistů v příštích pěti letech, \$800 milionů na předělání dřívějšího vojenského personálu na prosazování zákona a \$3 biliony na výstavbu dodatečných státních a federálních vězení.

Avšak ti, kteří usilují o zlepšení systému se obávají, že mocné lobby by mohlo zabránit kongresnímu schválení zákonodárství o kontrole zbraní.

■ MOGADISHU, Somálsko

Šest amerických vojáků, kteří se připravovali na odjezd ze Somálska, bylo lehce zraněno minulou nedělí, když jejich nákladní auto bylo zničeno explozí.

Vojenské autority dávaly vinu válečnému lordovi Mohamedu Farrah Aididovi za útok — již třetí výbuch miny, namířený na americké vojáky od 8. srpna, kdy byli zabiti čtyři američtí udržovatelé míru. Jako jiná nákladní auta, bylo auto chráněno ocelovými pláty a pytli s pískem proti minám.

■ DRÁŽDANY, Německo

Zatímco většina z 7,121 zločinů z nenávisťi po celém Německu nebyla rozřešena — některé státy rozřešily méně než 10% případů — Sasko mělo 88-procentní úspěch. A pokud se týče nejnásilnějších zločinů, jež páchali fašisté, skinheads a neonacisté, vyšetřování saským úřadem pro řešení zločinů, jehož prezidentem je Peter Raisch, je Sasko zodpovědné za 40% všech rozsudků, vydaných německými zločineckými soudy.

Německé autority doufají, že experiment Saské republiky bude příkladem pro ostatních 15 federálních států.

Raisch vytvořil zvláštní skvadronu z vybraných policistů — Special Commission on Rightist Extremism, známou jako SoKoRex. Mezi jiným má tato komise izolovat pravičácké vůdce od jejich následovníků.

Policejní důstojníci mluví ve školách, a Sasko je polepeno plakáty od SoKoRex. Jeden, který má vyobcovat skinheads říká: "Váš Kristus je Žid, vaše auto je japonské, pizza italská, vaše demokracie je řecká, vaše káva je brazilská, váš svátek je turecký, vaše číslice jsou arabské, vaše písmena latinská. A váš soused je cizinec?"

Odměna za SoKoRex je respekt pro tento program, jakož i poměrný pokoj a ticho.

■ ST. LOUIS

Řeka Mississippi byla v neděli znovu otevřena k provozu vlečných pramic, čímž skončila nejdelší zácpa na řece; nějaká omezení však zůstávají. "Otvíráme řeku pro téměř normální provoz," řekl Cmdr. U.S. Coast Guard Scott Cooper.

V sobotu byla otevřena pro komerční provoz řeka Missouri, ale Illinois River zůstala zatím dočasně zavřena.

■ WASHINGTON

House Speaker Thomas Foley řekl, že většina demokratů v Domě reprezentantů je proti NAFTA — North American Free Trade Agreement — přesto že prezident Clinton smlouvu horlivě podporuje.

Foley řekl, že očekává hlasování před koncem tohoto roku, ale odepřel předpovědět jeho výsledek.

Americké dělnické unie jsou silně proti smlouvě, která by připustila Mexičany do pásma bezcelního trhu s Kanadou a Spojenými státy, protože se bojí, že ztratí pracovní místa ve prospěch Mexika. Skupiny pro ochranu životního prostředí — environmentalisté — se také seřadily proti úmluvě NAFTA kvůli laxním pravidlům a zákonům proti znečišťování prostředí v Mexiku. Dokonce se v tom ohledu obrátily na soudy.

Republikánský senátor Phil Gramm z Texasu řekl, že jeho strana silně podporuje NAFTA a předpověděl, že rozhodnutí Kongresu bude pro zákonodárce "nejdůležitější volbou desetiletí".

*Udělejte vašim doma radost v tomto roce
a předplaťte jim Hlasatel.*

Pro vás je to mnohem snadnější než pro ně.

Naše zprávy jsou pořád aktuální.

Pomůžete jim a nám také.

CENY PŘES MOŘE V U.S. DOLARECH:

Denní a Nedělní	Nedělní pouze
• 3 měsíce\$ 45.00	\$26.00
• 6 měsíců\$ 84.00	\$45.00
• 12 měsíců \$150.00	\$78.00

Czechoslovak Daily Herald DENNÍ HLASATEL

Established 1891

6426 W. CERMAK ROAD, BERWYN, IL. 60402
TEL.: (708) 749-1891 and 749-1898 — FAX: (708) 749-1935
Second class postage paid at Berwyn, Illinois
Published Wednesdays and Sundays, except holidays

SUBSCRIPTION PRICES (CENY PŘEDPLATNÉHO):

UNITED STATES		CANADA (in US Dollars)	
Daily and Sundays (Denní a Nedělní)	Sunday Only (Nedělní pouze)	Daily and Sundays (Denní a Nedělní)	Sunday Only (Nedělní pouze)
3 months \$25.00	\$15.00	3 months \$30.00	\$18.00
6 months \$42.00	\$28.00	6 months \$55.00	\$33.00
12 months \$80.00	\$50.00	12 months \$99.00	\$60.00

Denní a Nedělní Hlasatel je otevřenou tribunou pro všechny etendy, bez rozdílu politické či spolkové příslušnosti a náboženského vyznání. Upozorňujeme, že redakce se nemusí vždycky s uveřejněnými články ztotožňovat. Redakce si vyhrazuje právo zkracovat zaslané články. Zaslané rukopisy se nevracejí. Za změnu adresy účtujeme \$3.00.

OVERSEAS in US Dollars

3 months \$ 45.00	\$26.00
6 months \$ 84.00	\$45.00
12 months \$150.00	\$78.00

ze setkání pražských členů a příznivců Slovanské unie dne 9. června 1993

Dnešní setkání pražských členů a příznivců Slovanské unie se k návrhu předsednictva usneslo takto:

Rozhodně protestujeme proti jakýmkoli oficiálním jednáním s organizacemi Němců, odsunutých po válce z našeho pohraničí rozhodnutím vítězných mocností v Postupimi. Odmítáme nejenom jednání orgánů vyšší úrovně, ale jakékoli jednání vůbec a pokusy tohoto druhu pokládáme za hrubé porušování mezinárodních dohod. Kromě toho prohlašujeme účast kohokoli na takových jednáních za naplnění skutkové podstaty vlastizrady ve smyslu příslušného zákona a obracíme se na Generálního prokurátora, aby podnikl příslušné kroky, jak je povinen.

Naprosto odmítáme přebírání jakýchkoli uchazečů o azyl v Německu a žádáme naše nejvyšší orgány, aby v tomto smyslu nevedly s příslušnými místy v NSR žádná jednání. Neuznáváme ani tranzit přes naše území, protože není záruka, že by transport neopustily kriminální živly, které by zvýšily už i tak neúnosně vysoký počet ilegálních přistěhovalců v naší zemi. A vyzýváme vládu, aby napříště podobné záměry německých kruhů předem nepřipouštěla. Pro případ, že tato rezoluce u naší vlády nedojde ohlasu, obracíme se na Český parlament, aby ji vyslovil nedůvěru.

Jako záruku proti těmto a dalším možným protinárodním a protispolečenským iniciativám, vesměs za zády voličů, vidíme vyhlášení neutrality při současném budování vlastního silného státu s moderní armádou, pro nějž bude vstup do jakýchkoli nových vojenských seskupení nereálný. Také proto odsuzujeme účast naší vojenské jednotky v Jugoslávii, zejména bez schválení parlamentu. Stejně nezbytné je zůstat mimo členství v Evropském společenství bez pevných hranic a s možností nabývat občanství kýmkoli. Odmítáme také jakoukoli formu připravované okupace pod firmou pobytu jednotek OSN na našem území, zahrnující také jednotky Wehrmachtu.

SLOVANSKÁ UNIE

Mluvčí:

Alexej Pludek

Josef Groušl

Vladimír Soukup

SLOVANSKÁ UNIE

Podolská 10

147 17 Praha 4

Vážení slovanští přátelé,

upřímně se radujeme, že souhlasíte s nezbytností vytvořit společenství našich národů pro obranu kultury, nezávislosti, prosperity a národní i všeslovanské identity. Je to historicky nevyhnutelný proces, tak dramaticky připomínaný právě nyní, kdy se opět bezohledně prosazuje starý plán německých agresivních kruhů, Drang nach Osten. Jako pokaždé v dějinách téměř výlučně na úkor právě slovanských národů. Pociťujeme to všichni, i když ne stejně dramaticky jako bývalá Jugoslávie.

Navrhujeme, aby naše společenství bylo svazkem nezávislých občanských iniciativ u všech slovanských národů na základě dobrovolnosti i ideového zaměření na slovanskou vzájemnost. Aby v kterémkoli slovanském národě se mohla ustavit i různá sdružení libovolného zaměření, kulturního, historického, jazykového, folklórního a navázala kontakt jak mezi sebou, tak s podobnými sdruženími v kterémkoli slovanském národě i s krajanskými spolky v neslovanských zemích.

Domníváme se, že by bylo užitečné vytýčit kromě všeobecně přijímané perspektivy bližší konkrétní cíl, k němuž bychom všichni mohli upnout svou pozornost v nejbližších letech. Bylo by to podnětné, srozumitelné a značné části příslušníků našich národů proto přijatelné. Věříme, že nás pochopíte, když navrhujeme uskutečnit v roce 150. výročí Prvního všeslovanského sjezdu v Praze oslavy tohoto významného historického data. Jak je vám známo, 1. Vseslovanského sjezdu v Praze se v roce 1848 zúčastnili delegáti v podstatě všech Slovanů a toto první naše novodobé vystoupení bylo v celé Evropě přijato s mimořádným ohlasem.

Za tím účelem vás prosíme o souhlas s tímto programovým obrysem a předem děkujeme za adresy slovanského sdružení ve vaší zemi, které by se této myšlenky ujalo. Pošlete je na adresu v záhlaví tohoto listu a pokládejte nás spíše za iniciátory než za organizátory — proto o ustavení všeslovanského výboru a jeho sídla se jistě v brzké době dohodneme. Také o vydávání společného bulletinu, společných komisí Přípravného výboru oslav, a o svolání národních konferencí, podle

President AFL—CIO Lane Kirkland řekl, že Clintonův plán "potřebuje projít kongresem, aby stimuloval hospodářství národa."

našeho názoru už v příštím roce aby další rok už mohlo být uskutečněno setkání představitelů jednotlivých národních sdružení.

Prosíme vás o brzkou odpověď a — můžete-li — o publikování tohoto dopisu nebo alespoň jeho hlavních myšlenek ve vašem tisku. Budeme vám zasílat, budete-li si to přát, naše materiály a stejně tak prosíme o laskavé zasílání vašich. Ze srdce vám přejeme mnoho sil a odvahy v našem společném nerovném zápase, věříce, že historická pravda je na naší straně a že ji společnými silami prosadíme.

S bratrskými pozdravy

Alexej Pludek
Slovanská unie

ZPRÁVY

■ PASADENA, Calif.

Pozorovatelé NASA ztratili spojení s kosmickou sondou Mars Observer jen pár dní než se přiblížila k Rudé planetě. Mise stála \$980 milionů, když byla sonda vypuštěna v září. Má automatické zařízení, které by ji umístilo do oběhu, i v případě, kdyby nemohlo být znovu navázáno komunikační spojení, NASA ovšem doufá, že transmise dat a obrázků bude brzy obnovena, protože se získání kontaktů podařilo tolikrát v minulosti během několika hodin.

■ LOS ANGELES

Rodney G. King, černý motorista, jehož zbití bílými policisty nakonec vedlo k nepokojům v Los Angeles, byl v sobotu zatčen kvůli řízení auta pod vlivem alkoholu, když vrazil autem do sedmístopové cihlové stěny, podle výpovědi policie. King, 27, nezaměstnaný stavební dělník, měl nehodu blízko středu města brzy po půlnoci. Měl v krvi víc než dvakrát tolik alkoholu než je podle zákona dovoleno. Měl v autě dva spolence, ale nikdo nebyl zraněn.

Když byl King zbit policejními důstojníky 3. března 1991, honili

ho předtím policisté kvůli rychlé jízdě, tehdy byl také opilý.

■ GEMISTON, Jižní Afrika

Muž s útočnou pistolí AK-47 začal střílet na skupinu, která v neděli plánovala pohřeb, zastřelil 12 osob a poranil 20. Útočník a oběti byli černí. Policie a svědkové řekli, že motiv není jasný, ale boje mezi frakcemi v Jižní Africe v nedávných týdnech se velmi rozšířily.

Většina násilností mezi černými je spojena se soutěžením mezi členy Afrického národního kongresu (ANC) Nelsona Mandely a Inkatha Freedom Party, ovládané kmenem Zulu. V posledních třech letech bylo v těchto bojích zabito 10,000 černých.

Avšak ANC řekl, že střílení je politický útok "zlých mocností", které se snaží zmařit reformy jež mají nastat s ukončením apartheidu.

Germiston je deset mil na východ od Johannesburgu.

na "zelenější pastvu" — do míst, kde není státní osobní daň z příjmu, jako je Florida. Ti, kterým je asi 30 chtějí odejít a založit si obchodní podnik ve státě bez korporáční daně z příjmu, jako je Texas nebo Nevada.

Státní daň v New Yorku je 7,7875%, což je 54% nad průměrem čtyř styčných států. Korporační daň 10.35% je druhá nejvyšší daň v U.S. za státem Connecticut, a 53% nad průměrem všech států v U.S.

Stát New York odrazuje od obchodního podnikání zdaňováním kapitálových zisků sazbou 36.5%. V New York City jsou kapitálové zisky zdaňovány úžasnou sazbou 39.75%, nejvyšší v celých Spojených státech.

Tato čísla ukazují, proč se kapitál stěhuje jinam. Statistiky také naznačují, proč je New York dramaticky za ostatními státy v produkci pracovních míst.

Během let osmdesátých byl New York na 47. místě z 50 států v tvoření zaměstnání. Kdyby byl někde blízko průměru, byl by mohl platit své účty přesto, že Cuomova administrace velmi ráda utrácí.

Místo toho se stát hluboko zadlužil, aby splnil zákonný závazek mít vyrovnaný rozpočet. Jeho dluh \$2,869 na každou hlavu převyšuje národní průměr o 109%.

Ano, New York umírá, následkem velkého zadlužení, zlovyku utrácení, bezpříkladného daňového břemene a vlády, která přestala dbát na poplatníky.

Stát je teď naplněn zapomenutými Newyorčany, lidmi, kteří platí účty, zachovávají zákony, starají se o své rodiny a trápí se nad prostředím, ve kterém bydlí.

Zapomenutí Newyorčané jsou páteří tohoto státu, a jeho zdaňovací autority. Až tito lidé odejdou, bude stát trpět nemocí porovitých kostí — osteoporosis.

Je jasné, co je nutno udělat: Odstranit socialistickou byrokracií, snížit rozpočet, snížit daně, zlepšit sazby bondů a pamatovat na zapomenuté Newyorčany.

vedoucích evropských zemí mohly alternativně provádět funkci tohoto "motoru vzrůstu". Bylo to hlavně protože rotace tak dobře fungovala, že světové hospodářství, bylo, všestranně řečeno, ušetřeno jakýchkoli konvolucí během prvních třiceti let po druhé světové válce.

Ted' stojíme před úplně novou situací. Ke konci let osmdesátých, značný počet vedoucích zemí se začal stávat obětí recese — ve většině případů proto, že přílišná expanse je přivedla do inflačních problémů a mysleli, že by je mohli rychle zvládnout použitím brzd.

To nezbytně vyvinulo tlak na vzrůst po celém světě. Ale ze začátku byla škoda omezena pokračující životností hospodářství dvou nejdůležitějších zemí, udávajících krok — Německo a Japonsko.

VLIV JAPONSKA

Německo bylo obzvláště v tomto smyslu vlivné kvůli rozhodnutí své vlády spojit se s Východním Německem. Předpokládalo se, že by to způsobilo zvýšení poptávky, která by mohla být uspokojena obrácením se ve velké míře na cizí dodavatele.

Naneštěstí, brzy po otevření let devadesátých, utrpěl japonský "motor vzrůstu" vykojení tak vážného druhu, že se brzy ukázalo, že nebude schopno znovu hrát tuto roli v dohledné době.

To bylo dost zlé. Ale ještě horší věci měly následovat. Neboť ted' bylo jasné, že hospodářství Německa utrpělo podobný obrát ve svém zdaru, hlavně následkem nesnesitelného vypětí kvůli absurdně rychlému postupu s programem sjednocení.

Jak dramaticky byl jeho "motor vzrůstu" zmražen může být měřeno tím, že momentálně hrubý domácí produkt — konečný index hospodářské činnosti — je ve skutečnosti o několik procent nižší než před rokem. A co víc, jako to říká oficiální zpráva, "nynější indikátory nedávají doposud žádné znamení o změně k lepšímu."

A jak by mohly, když poptávka v průmyslovém sektoru v přítomné době ukazuje snížení ne menší než 15 procent ve srovnání s loňským rokem?

NÁPADNÉ ZHORŠENÍ

Pokud se týče jiných velkých evropských zemí, skoro všechny se již nějakou dobu potýkaly s krizí více nebo méně akutního druhu. A skutečnost, že Německo se v poslední době dostalo do dominující pozice na evropské scéně tak rozhodným způsobem znamená, že jejich problémy byly přistřešeny nápadným zhoršením v situaci této země.

Ke konci minulého roku to vypadalo jako by se světové hospodářské situaci mohlo dostat nutně potřebné úlevy od této řady ran v krátké době. Tento paprsek naděje vzal na sebe formu náznaků, že vše-důležité americké hospodářství by mohlo být brzy schopno znovu vzít na svá ramena funkci "motoru vzrůstu".

Naneštěstí, po krátkém vzestupu na 4.8% v posledním čtvrtletí roku 1992, roční vzrůst U.S. klesl zpět na méně než jedno procento a všichni učení souhlasili, že není vyhlídka na brzké znatelné zvýšení.

Jak to ted' vypadá, svět se nachází poprvé od doby druhé světové války bez jakéhokoli "motoru vzrůstu", hodného tohoto názvu. A to je obzvláště bolestivé, protože krize, ať národní nebo mezinárodní, mají tendenci vyvinout charakteristiky začarovaného kruhu, když jednou opravdu nastanou.

Je ovšem politováníhodné, že věci došly do takového stavu. Ale není nesnadné vidět, proč se tak stalo. Protože skutečnost, že recese se ted' stala pořádkem dne skoro všude, je možno považovat za vyvrcholení úspěchu, jaký mělo mocné lobby jednoho světa v sjednocování hospodářských záležitostí fakticky do takové míry, že i silné země jsou pod téměř neodolatelným nátlakem, aby se přizpůsobily převládající "módě".

A tak se stalo to, co předpovídali lidé, kteří byli proti "jednosvětovcům". Totiž, že národy světa jsou stahovány dolů na nejnižšího společného jmenovatele. Třetí svět se stane prvním světem a naopak, a všichni budou trpět stejnou nízkou životní úrovní.

STO DVA LET HLASATELE

Picnic

Cermak & DesPlaines (North West Corner)

All Ethnic Groups Welcome

SUNDAY AUGUST 29, 1993 - 10.00 AM

ELKHORN INN

2129 S. 59th Court • Cicero, IL 60650 • 656-9721

☆☆☆

Live Entertainment by Japelo
Roast Pig • Polish Sausage
Potato Pancakes

☆☆☆

ALL KINDS OF GERMAN & AMERICAN BEER!

Tramenské jupí

T. O. Dálava - Chicago zve co nejsrdčněji na večírek, na kterém budou vystupovat ostřílení trampští borci z vlasti. Mezi nimi budou kamarádi ze skupiny EKG-M Hořovice a členové T.O. Údolí hříchů na Berounce Pavel Kukla a Miloš Ekl, dále kamarád Béd'a Berdych z T.O. Modrá Kotva-Buben, a ještě další ze známých skupin či jednotlivců. Kamarádi znají, hrají a zpívají stovky písniček. Přijďte si je proto poslechnout, abyste se přesvědčili sami, jak umí TRAMPSKÉ JUPÍ se konat v sobotu 28. srpna t.r. v sále Sokol—Berwyn - 6445 West 27th Place. Začátek kolem osmé hodiny večerní, vstupné 10.- dol. O občerstvení postaráno. Kdo by si chtěl udělat rezervaci, necht' zavolat šerifa na číslo (708) 656-6356. T.O. Dálava vyslovuje přesvědčení, že kamarády a přátele z vlasti přivítá plný sál zvoláním: třikrát AHOJ!, kamarádi!

CENY DO EVROPY: Sept. od \$749.00

- PRAHA - July, Aug. \$869.00
- VÍDEŇ \$769.00
- FRANKFURT - July ..\$398.00, Aug. \$599.00
- MNICHOV \$749.00
- ŘÍM \$789.00
- PAŘÍŽ \$599.00
- LONDÝN \$689.00
- Pro návštěvníky z České a Slovenské republiky do 1 měsíce pobytu \$789.00

Lodní zájezdy (cruises) za velké slavy:
2 osoby za cenu pro jednu osobu.

ZAVOLEJTE NEBO NAPIŠTE O PODROBNÉ INFORMACE

WEBER TRAVEL AGENCY, Inc.

6805 WEST CERMAK ROAD, BERWYN, ILLINOIS 60402

Telefon: 708-749-1333 — 1-800-886-7012

FAX 708-749-1350

Američanů by nemohl insignie identifikovat, kdyby na nich nebyla čísla 61 a 65, naznačující data zrodu a smrti staré Konfederace.

Po desetiletí rutinově obnovoval kongres patent na insignie UDS. Avšak minulý týden bylo odepřeno obnovení autorizace po hmotném zásahu illinoiské senátorky Carol Moseley-Braunové.

"Naježena urážkou," bylo v jedné zprávě, vyhrožujíc filibustrem (dlouhou řečí), "dokud tato místnost nezamrzne," Moseley-Braun se chovala tak, jakoby byl senátor Helms právě autorizoval aukci na otroky. "Otázka je," řvala, "zdali Američané jako já... budou muset trpět tu potupu, že je jim znovu a znovu připomínána ta doba v historii této země, kdy jsme byli lidskou movitostí. Byli jsme majetkem, který mohl být kupován a prodáván... toto hlasování je o rase."

Moseley-Braun to sehrála. Hrál si na uraženou, ačkoliv věděla, že ji nikdo neurážel ani neměl v úmyslu ji urazit. Obnovení patentu UDC nemělo nic společného s otroctvím a rasou.

Co máme my všichni dělat, abychom chránili Ms. Moseley-Braun před "potupnou připomínkou" otroctví? Máme to vyloučit z učebnic a historie? Máme přepsat životopisy našich prvních pěti presidentů, z nichž čtyři byli jižními majiteli otroků, včetně vrchního velitele revoluční armády autorů Deklarace nezávislosti a Bill of Rights? Máme rozbít všechny památníky a pomníky jižních hrdinů?

Postrášených 75 senátorů volilo pro odmítnutí UDC jejich patent. Alabamský senátor Howell Heflin, "se slzami v očích a třesoucím se hlasem" řekl o svém přibuzenstvu: "Vážím si své rodiny, ale žijeme v jiném světě a musíme zhojit jizvy. Nemohu dát pečeť schválení na symbolismus, který je urážkou pro velkou část Ameriky."

Carol Moseley-Braun se však méně zajímá o zhojení jizev než o stavění na obdiv svého údajného pronásledování, masážíování svých nesnází a rozbítí všech památek toho, co je pro ni nenáviděná americká minulost. Jak dlouho bude pokračovat toto nekonečné patolizalství před voláním "rasismus" než celá země společně bude zvracet?

Každý symbol a jméno z každé plamenné kontroverze v americké historii někoho urazí. Musíme je všechny zničit, všechny je vymazat, abychom upokojili ty Moseley-Braunové?

Proto, že senát byl příliš nesmělý, aby se postavil proti Carol Moseley-Braunové a vysvětlil že, těch 24,000 žen, které pracují v nemocnicích pro veterány a dávají stipendia, bylo přivedeno do rozpaků, pokořeno a opuštěno.

Možná je pozdě odčinit škody, napáchané veřejnými školami Chicaga, ale někdo by měl informovat Moseley-Braunovou, že válka mezi státy nebyla začata kvůli otroctví. Byla to válka k zabránění Jihu, aby měl stejná práva jako oněch 13 kolonií v r. 1776, právo, které mladý pan Lincoln také z Illinois potvrdil v kongresu v roce 1847 slovy: "Kterýkoli národ, kdekoli, je-li tak nakloněn a má moc, má právo povstat a setřást existující vládu a utvořit novou, která se mu lépe hodí. Toto je nejecennější, nejsvětější právo, právo, ve které věříme a doufáme, že osvobodí svět."

Jestli Moseley-Braunová si myslí, že Lincoln šel do války, aby osvobodil otroky, možná by se měla poradit s jeho dopisem Alexandru Stephensonovi, který se měl brzy stát vicepresidentem Konfederace, 22. prosince 1860, dva dny po secesi (odpadnutí) Jižní Karolíny: "Opravdu se lidé Jihu bojí, že republikánská administrace by přímo nebo nepřímo překážela jejich otrokům nebo zasahovala do jejich práv mít otroky? Jestli ano, chci vás ujistit že není důvodu k takovým obavám."

Při své první inauguraci, o čtyři měsíce později, hleděl Lincoln znovu Jih ujistit: "Prohlašuji, že nemám žádného úmyslu přímo nebo nepřímo zasahovat do otroctví, kde existuje."

Ani Emancipation Proclamation — Prohlášení osvobození — z 1. ledna 1863 neosvobodilo žádné otroky v D.C., Marylandu, Missouru, Kentucku, Záp. Virginii nebo v hrabstvích Virginie a ve farnostech Louisiany, v moci uniového vojska. Jako strategický manévr k přesvědčení proti-otrocké Británie, aby neuznala Konfederaci, týkala se proklamace pouze těch otroků, nad kterými Lincoln neměl žádnou vládu — "vhodné a nutné opatření pro potlačení řečené rebelie," jak sám napsal.

Nikdo nepopírá, že otroctví bylo zlo, permanentní skvrna na této republice. Ale válka mezi státy se týkala nezávislosti, sebeurčení, práva lidí osvobodit se od vlády, které již nemohli slibovat oddanost. A týkala se odvahy, hrdinství a chrabrosti — na obou stranách.

To, že americký senát byl příliš zbabělý, aby chránil pro vnučky vojáků Jihu jejich ctěné insignie, nebyl "majestic moment", vznešený okamžik, jak prohlásily New York Times. Byl to bídný okamžik, moment vítězství nesnášenlivosti nad slušností.

Nástup třetí...

dě proti obraně svobodného světa ve Vietnamu. Nakonec podlehl pokryteckému partajnímu balamucení o "socialismu s lidskou tváří." Tak byla připravena na stávající fázi komunistické taktiky v dobývání světa, kdy komunismu je nutno na čas ustoupit, nabrat dechu, vyloudit od západu novou technologii a pak v příhodnou dobu pokračovat po starém, jak to sovětské politbyro naplánovalo a nazvalo "Druhou světovou socialistickou revolucí." Nástup třetí komunistické garnitury byl tedy promyšlen v šedesátých letech, kdy se nepodařilo masovými demonstracemi a terorem po světě demokracie rychle rozložit, okamžitě vyhrát nad přepadeným jižním Vietnamem a nato briskně dobýt hroutící se země — jednu za druhou a světadíl za světadílem — jak to Lenin proslule prognostikoval v těchto slovech: "Nejdříve se zmocníme východní Evropy, pak mas Asie. Nakonec obkličíme poslední baštu kapitalismu Spojené státy americké. Nebudeme muset bojovat. Spadnou nám jako zralá hruška do klína."

Po neúspěchu svého přímého vojenského nástupu bolševici se rozhodli, že západ nutno především jinou garniturou pořádně infiltrovat, technologicky dohnat, mravně rozložit a duchovně zničit. V takové situaci žijeme nyní. Nová vlna komunistických kolaborantů a tajných organizací různých jmen zaplavila svět a zmocnila se úřadů, států a mezinárodních institucí. A plánovaný chaos roste všude. Všechny průmyslové země západu jsou již v hospodářské krizi a mravním úpadku. Jejich občané jsou manipulováni rafinovanými multikulturními triky do studené občanské války, ožebračování rostoucí parasitní byrokracií, ochuzování zvýšenými daněmi a inflací, zatahování pod zástěrkou spravedlnosti do nesmyslných sociálních programů, otročení svobodou pornografie, prostituce a promiskuity, ničení pohanským útokem na všech Deset božích přikázání a zbavování posledních přežitků poctivosti, věrnosti a vůbec běžné lidské slušnosti.

Základní společenské instituce, na kterých stojí naše civilizace, jsou v rozkladu. Manželství je nahrazováno volnou láskou a serií konkubinátů. Rodina roste do změti propletených otčímů a macech. Děti se toulají po ulicích, seskupují do gangů, loupi a vraždí. Zdraví jsou ničena zvráceností, epidemií pohlavních nemocí a nevyčlelitelných chorob. Úspory jsou rozkrádány podvody v podnicích a úřadech. Národy jsou rozkládány návalem cizích vetřelců a příživníků. Všude se všechno rozkládá a upadá...

Za daných okolností běžní lidé se cítí bezmocnými a rostou v rovnodušnosti. Vědí, že jsou ovládáni klikou panáků, kteří se zahalili do výřečnosti, okrášlili řády a nacpali penězi. Vědí, že tato individua se pořád úředně flákají světem a při tom slouží světovému spiknutí a rozvratu. I naši republiku už rozbili a nikoho se neptali. A rozbíjejí všechno a všude, od Jižní Afriky do Washingtonu, od Peru kolem světa až do Japonska. Všude musí převládnout jejich podvrat, podvod a chaos. Lidé vědí, že se zase sleduje Leninovo revoluční "Čím hůře, tím lépe" a že plánem je všude zničit svobodu — svobodou.

Jak se bránit nástupu třetí komunistické garnitury?

At' přežíváme kdekoli na světě, nesmíme se prostě dát! Musíme udržovat své čisté svědomí a opakovat svou národní pravdu všude a vždy! Musíme pranýřovat pohanskou prázdnotu kolaborantských agentů a nadnárodních živelů u moci. Všichni jsou zranitelní po celém těle své minulosti. Kdo v době bolševismu měl nad námi privilegie a nyní z nich tyje, kdo za bolševismu byl vyslán do zahraničí a nyní ze zahraničních konekci žije, musí být vystaven na pranýř. Patří do třetí, té nejzáludnější komunistické garnitury.

Oznámení úmrtí

Oznamujeme svým přátelům a známým smutnou zprávu, že zemřel náš drahý otec, dědeček, pradědeček a strýc, pan

OLDŘICH SVOBODA

obydlí Berwyn
milující přítel zemř. Reba Milianta.

Soukromý Pohřeb drahého zesnulého se konal v úterý
24. srpna 1993 v 11 hodin dopoledne z pohřebního
ústavu Linhart, 6820 W. Cermak Rd., Berwyn.

Bližší informace 708-749-2255

Pinnacle Home Improvement Loans

Žádné vydání za odhad! Žádné vydání za Title! Žádné vydání za zápis!!!

PŮJČKY DO \$5,000

Joan Iwema
First National Bank of Cicero
6000 W. Cermak Rd, Cicero
(708) 780-4970

Doug Jankovic
Berwyn National Bank
7112 W. Cermak Rd, Berwyn
(708) 780-2025

Members FDIC

(Dočasná nabídka)

...Karavana jde dál

Karavana jsou oni a vyjícími jsou ti ostatní. Jejich náklad nakradených dolarů a zlata, včetně spoutané bytosti, nesou koupení velbloudi a my ostatní poštěkáváme. Říkájí, že štekáme ze závisti. Nikoliv: z hladu po vzduchu a z nedostatku všeho, počínaje ukradenou osvobodou a konče zdraženým chlebem vezdejší.

Vyštekáváme protest, že se přece nic nezměnilo a že lumpové se ve vládní karavaně vezou dál, nanejvýš snad přesedli z jednoho velblouda na druhého, se zlatějšími čabrakami. — Štekáme, že jsou to unikající vrazi a lupiči, ale dostane se nám napomenutí, abychom nebyli jako oni. — Vyjeme až do ztráty hlasu signalizující fakta, že společnost je jimi a jaltskými režiséry opět vedena do záhuby, a že jde o notoricky známý klan. Marně.

Jak neštekát, když kupříkladu ve zpravodajských záběrech vidáme stát v zátylku jednoho z premiérů člověka, z jehož pitvorně sraštělé tlamičky jakoby dosud zaznívalo "levá, levá, levá" (ted' nebadaně píše "pravá, pravá, pravá!"). — Jak nevýt, když karavanní jednička je raněna slepotou, a jak nevolat do šiku, když se ukáže, že slepotu jen předstírá. Jím chráněná a vedená karavana jde i s kořistí klidně a sebevědomě dál, protože se nám prý dosud nepodařilo prokázat, a to ani hromadou mrtvol, ani velehorami mučených, kdo to konkrétně spáchal. — S opovržením míjí na každém kroku ty štekající a zoufale vyjící, protože i podle průzkumu veřejného mínění má stále potřebné procento obliby... u ideových a rodinných členů špiček karavany. u existenčně svázaných, i u propuštěných pouštních lapků a snad i u babek pohodlně upnutých k Bohu a k jeho hlasatelům.

Cyrano, nosatý a charakterní jevištní tragéd, zašteká na příslušníka tehdejší královské karavany větu: "A z lidské moudrosti tří známe písmena, jež v slovo blb se svíjí!" — V naší situaci bychom mohli mluvit o štěstí, kdyby příčina zla byla tak prostoduchá. Nejde o blbost, jde o záměr (!!!), který budeme moci plně deklarovat až v blízké se čí bezobalného pojmenování.

Prozatím jsme nuceni přijmout a hrát v nucenou samizdatovou roli vyjící šakalů a útočných vlků, kteří se snaží ukradenou kořist vytrhnout z rukou karavaníků, faktem lupu obranně i výbojně semknutých. — "Jejich" zlato jim možná ponecháme, ale unášenou spoutanou svobodu jim vyrveme z rukou, ať to stojí co stojí!

Ataman

MILÁČEK LIDU SVÉHO

ČASOVÝ OHLAS

POKRAČOVÁNÍ

jeho láska k umění nebyla více než zálibou. Stav se ku přání svému umělcem, byl by sotva zúrodnil obor, jemuž by se byl zasvětil, nadáním svým; ale přesvědčovala se Leonila každým dnem více a bezpečněji, jaké jest ryzí povahy, jak upřímně míní vše, co mluví, avšak byl život jeho dosud přes rozmanitost v posledních letech příliš mdlý a bezvýznamný, aby byl dospěl k určitým zásadám, k rozhodnému přesvědčení, což byla Leonila ihned z jeho prvního s ní hovoru vytušila. Vše bylo krásné, dobré, zlaté v jeho srdci téměř dětské něžnosti, však za to vše mlhavé, rozptýlené v pestré směsici fantastických snů v hlavě se mu linoucích. Miloval krásno, bylť mu souhrnem všech ctností, prostředkem proti všem neřestem společenským, žil, jak tvrdil, jen kultu jeho, dokazuje Leonile stále, že přes její napomenutí, mu před odjezdem jeho poskytnuté, se nemohl dopracovati jiného, plodnějšího a pravdivějšího poznání.

"Tedy mi přece názorně povězte, v čem u vás vrcholí život? Nemohu a nemohu se do toho vpravit," vybízela jej Leonila za večera nevlidného, bouřlivého, kdež byli vířící a deštěm zahnání do salonu a ponejprv dnes mezi čtyřmi zdmi sami. — Venku na balkoně podobalo se Boleslavovi, že se nachází na jakémsi forum, že to, co k ní mluví, všečetně roznáší večerní vánek po krajině, neskromně to svěruje každému květu, o který křídlem svým zavádí. —

Netušil, že měl mnohem neskromnějšího posluchače, než se domníval, jenž ovšem nerozpoznal jeho slova k Leonile promluvená, za to tím hlouběji je pohřbíval v prsou svých, aby si je připomněl v temných chvílích jakožto obžaloby proti němu.

"Vrcholí v takovém okamžiku jako jest nyní," odvětil po krátkém pomlčení nesměle ale rozhodně, chtěje využítovati vzácné příležitosti, povědět jí v tiché té chvíli, co si nebyl troufal jí povědět jindy a jinde.

Tázavě naň pohlédla. Vědělať, že se ve slovech jeho více skrývá než pouhá galantnost, pročť jej nechala bez vyrušení pokračovati.

"Tento pokoj tak vkusně do nejmenší podrobnosti upravený, tento nábytek, jehož jest každý kus uměleckým dílem, tyto obrazy, z nichž každý projevem velkého genia, ty knihy tam v příhrádkách, které chovají v sobě nekvětější skvosty myšlenkové, to piano, jež v sobě uzavírá celý svět tónů nejluznějších, ty květiny tam na stolcích, z nichž každý trs zázrakem, a konečně vy, Leonilo, kteráž jste souhrnem všeho toho, co tu vznešeného, tlumočnicki vzletnou každého tlukotu v tepnách přírody: rcete sama, zdaž nevrcholí ve zdech těch život v nejpůsobnější své podobě?"

"Nebudu vám pro tuto chvíli odporovati," pravila, "neb jsem příliš dychtíva zvědět, zdali vám vědomí podobné skutečně dostačuje?"

"Činí více než aby mi jen dostačovalo, oblažuje mě. Cítím, jakým způsobem a jakouto cestou přišlo lidstvo na pojem nebe a ráje, jak se naučilo je si představovati a malovati."

"Musím se vám vyznati, Boleslave," oznamovala mu volně a zádumčivě, "že cítím s vámi zcela opačně. Prodlévajíc v těchto nádherných pokojích, sama ozdobena jako kněžna, tím více se obírati musím všemi protivami toho, co v nich nahromaděno, co člověka v nich mile a příjemně dojíhá. Neozdobuji svoje obydlí z nížádné potřeby duševní, jak vy prý činíte, nýbrž pouze proto, abych podporovala vyraňovatele ozdob těch, neb pocítili takové potřeby nejen si nedovolují, ale za hřích bych to považovala vůči oně propasti temné, již označujeme slovem skutečnost. Oh, vy nevíte, jak útlek svůj, jak podobné útluky nenávidím, stopujíc tu hroznou oblidu společenské nouze a bídy a všech oněch hříchů z ní se zrodících, a jak si zoufám, vidouc, kterak svou tla-

pou neuprositelnou ničí tolikery zárodek utěšeného života."

"Ale jak to napravit?" pokrčil Boleslav smutně ramenoma.

Ona rychle nakloněné svoje čelo vzpřímila.

"Dalo by se to napravit tím, kdyby každý poctivec zcela určitě chtěl, aby měl každý stejných s ním práv a povinností, a stejnému by se s ním těšil štěstí," s nadšenou přesvědčivostí tvrdila.

"Vy chcete pro každého dobýti téhož štěstí, jemuž sama se těšíte?" zavrtěl hlavou. "Kterak to hodláte zaříditi? Což nemá každá individualnost svou zvláštnost, ba svůj fanatismus? Co těší jednoho, netěší jiného, co může jeden, druhý to nemůže. Duševní silou nadaný jest schopen zcela jiných skutků než ten, v němž převládá cit, kdežto zas člověk citlivý, v obětavosti své větším se ukáže hrdinou býti než geniální jeho soupeř. Jaký to zákonodárce jest s to, by tomu i onomu zadost učinil? Každého stejně obšťastniti zůstane provždy jen krásným snem, utopií, již nelze uskutečniti."

Leonila zhluboka si vzdychla.

"Samé, samé jen překážky a záhady, kamkoli člověk znak či myšlenku obrací."

"Podle mého náhledu měl by se této věci ponechat tentýž klidný vývoj jako každé jiné v přírodě," snažil se Boleslav zjevný žal její umírniti. "Vždyť má každý sociální poměr táž pravidla vzniku a postupu jako bylina, jako nerost. Kdo chce cosi uspišiti, jen to, co se vyvinovati počíná, kazí."

"Těším se, že snad nám poskytnou nyníjší mohutné pokroky vědy přece konečně jakéhosi platného v ohledu tom pokynu," doufala Leonila s jasným naň pohledem.

"Neoddávám se takovým nadějím, naopak, jsem téměř přesvědčen, že před námi jícen beznadějnosti i tu ještě více prohloubí, jak to činí v každém jiném směru," mnil Boleslav trdně.

"Co to mluvíte za hrozné věci?" zachvěla se Leonila. —

"V čem vědám křivdím?" třepe se jí otázal. — "Uznávám sice, že ta která značně přispěla k tomu, aby se stal život náš na této planetě snesitelným, v mnohém ohledu i pohodlným a příjemným, ale to jest také vše. Či myslíte, že přispívají k našemu blahu tím, že se rok od roku určitěji dozvídáme, kdy země ta ztuhne v poutech ledových, neb kdy se rozpryskne letíc v jícen slunce, neb kdy ji zaplaví moře, pohlcující veškerý život na ní? Děkuji vám za tyto vymoženosti vaší vědy, před nimiž mne pojímá hrůza. Ten nový světový názor, ten zas mně se podobá býti příšerou, která svou tlapou veškerý utěšený život v zárodku ničí. Ach, jest beznadějný, jakož jest veškerý duševní pokrok ilusí a život náš pro každého uvědomělého člověka neštěstím."

Leonila s podivením nelíceným se zahleděla do společníka svého.

"A to vám skutečně překáží," konečně napjatě se ho otázala, "že má kolébka naše podle zákona věčného se přetvořování za několik statisíc let sloužit jiným světům za stavivo, a zárodky životů v rumu jejím spočívající že mají přijíti v jiných končinách světových k novému rozkvětu? Myšlenka ta doopravdy vás tíží a ohromuje až do té míry, že pohrdávaje vědami chcete, aby jimi pohrdl i každý jiný a člověk se podobal na moři života loďce bez veslaře? A to snad nazýváte podrobovati se přirozenému svému vývoji, dali-li bychom se zoufalou nečetností osudu zanést, kam se mu líbí, bez odporu se mu vzdávajíc, ať prý každý odpor proti němu beztoho marný, tak jako každá ostatní snaha člověka jen ilusorní?"

"Nevím, co bych vám na to odpověděl," vzdychl si Boleslav tesklivě.

"Jak jsem šťastnější vás," bodře zvolala. "Nedám si nikým vzíti, že člověk tak jako lidstvo je tvůrcem svých osudů, a nevpravím se nikdy do úlohy automatu zde na světě tom, třeba se snažili jiní nejpádnějšími důvody o tom mě přesvědčiti. U mne totiž věci vyjednanou, že se můžeme všichni aspoň do jistého stupně státi losu svého pány, tak jako jest u mne našto postaveno, že se příroda jednou ymaní ze slepých svých pudů k jasněmu, plnému vědomí, k určitému, samostatnému chření. Neposnívejte se přece s tak opovrhlivým soucitem mé ženské filosofii; není-li každý puk, každý list, každé poupě důkazem

Pokračování na str. 7

American Heart
Association

MILÁČEK
LIDU SVÉHO

ČASOVÝ OHLAS

toho, co právě tvrdím? Jaký to nesmysl věřit, že jak to teď v přírodě dopadá, takové že to od věčnosti bylo a do všech věků zůstane. V ohledu tom já se zas našim vědátorům směji. Kdyby pěstovali vědu nejen muži, ale i ženštiny, k jiným výsledkům již by byla dospěla, neb lépe ji pochopujeme a ji rozumíme my, z jejichž srdcí člověčenstvo vykvetá, jejichžto krvi se živí, než vy muži s tím svým střízlivým rozumem, kteří ji pořád zpytujete a k žádným jiným koncům s ní nepřicházíte, než že se resignujete býti jejinými otroky. A i kdyby bylo vše takové, jak si to tak černě malujete, byl byste i potom v právu chtít sobecky stopovat, co v životě se vám líbí, a přivlastnit si, co vám lahodí, o ostatní se nestaraje? Nebylo by tenkrát především povinností vaší činiti vše, abyste spolubratrům, spolutrpiteľům usnadniti se snažil osud, jež sám tak těžce snášíte? Přemítati s nimi, jak by život, jemuž se můžete ovšem jednolteľec, ale nikterakž celé lidstvo vymknouti, jak by života toho břemeno jim ulehčeno bylo? Ještě nikdy jste nepoznal, co ve snaze takové sladkého, v myšlenkách podobných hojivého a v činnosti té smířlivého?"

„Nenávidím slovo povinnost, jest pojem ten vymyslem čistě lidským. Bez povinnosti pluje mrak na nebi, bez povinnosti hrají si paprsky sluneční na mechu lesním."

„Nebyla bych nikdy řekla, Boleslave, že jste ještě takovým dítětem, a nemohu doopravdy věřit, že by ten pojem, který nás na lidi povyšuje, vám byl ze všech nejprotivnější."

„Ano, závidím paprsku, obláčku, proudu vodnímu, tomu opeřenci, jenž pje svou píseň ve kvetoucím keři! Oh, kéž bych aspoň měl básnického nadání, abych jako on mohl pěti, jak se mi líbí, žádným školským, šosáckým pravidlem neobmezen."

„Máte podivné náhledy, Boleslave; podobá se mi, že se dnes neshodneme. Pták ovšem může pěti, jak se mu líbí, ale básník přece nikterak, leda, píše-li svoje verše pouze pro svůj psací stůl. Jak pje pro jiné, úkolem jeho jest, aby vzbudil a povzněl, co v lidských srdcích krásného dřímá, aby před svým pokolením nesl žárnou pochodň osvěty a pomáhal nadšeně vyklenouti chrám budoucnosti lidstva, jinak věru bych nenahlížela, proč by vůbec pěl."

„I právo básníkovo byste chtěla povinností přistříhnouti?!"

„Co znamená stará pověst o lvech, kteří se přitulili k nohám božského pěvce, zaslechnuvše zvuky jeho lyry? Pověděno tu obrazně, že pěvec-básník stanoven za krotitele zlých vášní."

„Ty staré báje bývají také někdy velmi nudně mravokárné."

„Jest přece jen škoda, že nemáte, jak pravíte, básnického nadání. Snad byste vy splnil vroucí přání moje a vykročiv z toho čarokruhu starých bájí, legend, pohádek, báchorek, nám podal konečně cosi nového. Vždyť fantasie našich básníků od oněch dob se zdá zaslou býti. Což nalezli pro svoje myšlenky jiných postav a rouch, nežli těch, do jakých před tisíci lety staří pěvci svoje myšlenky halili? — Ale kam jsme se to dostali!"

„Vy umíte člověka rozechvěti. Všecky moje dosavadní názory a zásady kolem mne krouží v divém reji." —

„Zapudťe je, Boleslave, jako roj mušek. Podobá se mi, že jiné nebyly a nejsou než okřídlenými sny, jež den, který je zrodil, jako mušky opřer zas pohlcuje."

„Můj Bože! Co jsem to z vašich krásných, přísňých úst dnes vše slyšel," zvolal Boleslav, uchvácen náhlou citlivostí a nespokojeností, že nemohl žádným svým výrokem jí zadost učiniti. „Jde mi z toho najevo, jak málo mám přece jen váhy ve vašich očích; kolikrát jste mě nazvala za večer ten dítětem, snílkem, zbytečným člověkem. Vidím, že budu-li si chtít získati špetky vašeho uznání, dlouho mi bude choditi do školy — k Vladimírovi."

A v Boleslavovi zakypěla teď ponejprv skutečná hlodavá proti bratranci žárlivost, skoro navlas nenávisti podobná.

Ona zprudka proti němu vyskočila, bladá jako smrt. —

„Jen to ne, přísámbohu, jen to ne!" zvolala, a trvajíc před ním s očima široce otevřenými dlouho nepohnutě, konečně přehrnuvši si vlasy svých vlasů zoufalým hnutím bílých rukou jako smuteční závoj přes tvář, spěchala z jizby.

XX

Jako spící potácel se Boleslav do svého pokoje. Nemohl pochopiti, co se to v Leonile dělo. Proč nechtěla, aby přijal zásady a náhledy Vladimírovy? Vždyť, pokud se pamatoval, byly tak souhlasny s náhledy jejími, právě dnes s takovou určitostí pronesenými, jako by ona byla vlastně k němu chodila do školy. Slychal bratrance od mládí o tom mluvit, že především dlužno los tříd nižších zlepšiti, rozdíly mezi stavy více vyrovnati, a myslil, že právě tato stejnost náhledů je svedla, jsouc nejpevnější páskou mezi srdci obou manželů.

Tušil ovšem od prvního okamžiku, co s nimi se setkal, že cosi zvláštního, cizího, což neuměl ni pojmenovati ni si objasniti, mezi nimi temně se vypíná, ale že by mohla býti právě v tom ohledu jakási neshoda mezi nimi, nikdy by nebyl uvěřil. Nechtěl tomu věřiti ještě teď, až se mu toho jistota pořád více vnucovala. Ale kde jinde hledati tu spornou mezi nimi otázku? Že Vladimír tak málo byl žebravým, zdálo se Boleslavovi jen nasvědčovati tomu, že jest srdcem své choti v každém ohledu jist, že si ani nedovede představit, že by láska její kdy jinam obrátiti se mohla. Netajil se mladý muž, jak živě Leonila city jeho jímá, ale klaněl se jí dosud i v srdci svém jako světicí, láska její k manželu tvořila kolem ní pevnější a posvátnější hradbu než jeho bratrský k němu poměr. Nezalétal k ní žádným smělejším přáním, třeba v něm někdy mocně zmáhati se počínalo, snažil se býti spokojeným a šťastným, že mu dovoleno jí nabídku dliti a tolik hodin denně v těsném styku duševním vedle ní trávit. A teď najednou se před ním objevila taková záhada, jejíž rozřešení bylo proň dosahu předúležitého, životního. Co potom, kdyby se nezvratně přesvědčil, že Leonila bratrance nemiluje a že má k tomu podstatné, vážné důvody? Zatočila se s ním hlava v závratí horečné, kdykoli dospěl v chodu myšlenek svých k tomuto žhavému bodu...

Ustálil se konečně na tom, že se vydá za churavého, aby nemusil s ní se setkati, dokud neuvidí jasněji v tom bludišti, kamž tak náhle a neočekávaně jej byla uvrhla.

Vymlouvaje se na porouchanou nohu a že se chce šetřiti k umluveným do okolí výletům, neopouštěl skutečně několik dní pokoje. Očekával, že jej Vladimír navštíví, a že snad při tom přijde aspoň poněkud tomu na stopu, co jeho celou bytostí takovou mocí hnulo.

Vladimír se ovšem dostavil, ba dostavoval se několikrát za den, ale po každé na dobu tak krátkou, a měl patrně vždy tak náramně na spěch, že s ním nemohl zapřísti vážnější hovor, nebo dokonce pustiti se do otázek choulostivých, při nichž by byl bratraneč zajisté ihned poznal, z jakého že se prýští zřídla.

Ale třetí noc samovolného svého uvěznění strávil tak nepokojně, jsa kořisti snů hrozných, divokých, že sotva počalo svítati, oblékl se, spěchaje do zahrady, aby na čerstvém vzduchu duševně i tělesně pookřál. Bloudil v ní dlouho kříž na kříž, až se konečně dostal do onoho loubí vinnou révou obrostlého, kde nebožtík strýc tak rád a tak často se procházel.

Avšak sotva do něho zahrnul, již se zastavil, nevěda, má-li kupředu nebo couvnouti. Nebylť v půvabné té klenbě, již se prodíraly první paprsky dne, samotén. Vysoká bílá postava kráčela před ním. Byla to Leonila. Snad i ji bezesná noc z těsných stěn sem vyštvala...

Rychle se chtěl stranou uchýliti, ale bylo již pozdě, neboť v okamžiku tom se obrátila a vidouc jej odcházeti, byla by se zajisté domnívala, že před ní prchá. Co by si byla o něm pomyslíla? Mohlo z kroku toho povstati nedorozumění pro něj velmi osudné. Zůstal tedy.

Pokračování příští středu

Dřevěná poesie

František Růžicka

V českobudějovické Galerii-K se nám v tomto období představuje postava velmi známá. Osoba, která má na vzniku galerie největší podíl, která se stará o celý její provoz. Arana Mertlová se narodila v roce 1938 v Opavě, studovala Grafickou průmyslovou školu v Praze. Od roku 1960 pracovala jako aranžérka v Praze, Písku a Č. Budějovicích. V letech 1964-72 je zaměstnána v Malém divadle. Stává se výtvarnicí z povolání se speciálním zaměřením na dřevo. S první výstavou se představila v Praze (1970), pak následovaly výstavy v Blois (Francie 1971), České Budějovice (1982, 84), Freistadt (Rakousko 1990), Eggenburg (Rakousko 1991).

Její dílo od samého počátku tvorby provázejí tři inspirační zdroje. Láska, víra a naděje. Tyto prazákladní lidské hodnoty, bez nichž je svět nepředstavitelný, ztvárňuje autorka bez ohledu na přízeň i nepřízeň doby s lidskou i uměleckou věrností. Možná i proto, že jako výtvarnice debutovala již jako zralá bytost, která ještě dříve než se chopila svých dlát, si své existenční problémy nejen protrpěla a promyslela, ale také vyřešila s opravdovostí jí vlastní. Nemusela tak teprve až svou tvorbou podstupovat mučivé hledání životní pravdy. Věděla již, co v životě platí a co je zapotřebí v souladu s vnitřním přesvědčením také uměleckou tvorbou podpiřat, chránit a dokonce i oslavit a prokázat. A nic jí pak už od jejich představ o světě neodvrátilo — ať v dobách nedávných, tak prodejně kalkulujících s lidskou a uměleckou mladostí, tak i ve chvílích, kdy přece jen občas i po zákazu některých jejich výstav v 70 letech byla vzata na milost.

Tak v jejím ateliéru postupně vznikají celé řady reliéfů a plastik ve dřevě, materiálu, jemuž se věrně oddala a které znovu a znovu vypovídají ať hlasem varovným nebo utěšujícím o tom, čeho je nám nejvíce zapotřebí a bez čeho bychom všichni jenom živořili. A vypovídající řečí navýsost srozumitelnou, nepodřizující se žádným modním tématům plných deformací a oškřiveností.

Jde tedy o dílo jednotné a vědomě navazující na nejlepší tradice starých mistrů, o dílo s prvky silně duchovními, což ostatně svými sakrálními díly plně prokazuje (Křížová cesta v kostele sv. Prokopa, sousoší v kostele sv. Václava, reliéf Cesta ku světlu v katedrále sv. Mikuláše).

V tom všem tkví hodnota a vyjimečnost její tvorby, v tom, že uprostřed tápajícího světa, který se sám níž svým chaotickým myšlením, svítí její tvorba jako symbol ztracené celistvosti, aniž však zastírá dramata naší doby. Celistvosti, k jejímuž návratu chce na osnově současného umění přispět alespoň útkem svého vlastního díla. Jen tak je asi možno její dosavadní tvorbu přijmout a pochopit.

František Růžička

Pobočka vědeckotechnické společnosti Škoda Praha uspořádala pro své členy zájezd do Bavorska spojený s exkurzí v klasické moderní elektrárně ve Schwandorfu. Podívejte se s námi na některé zajímavosti zaznamenané v průběhu skutečné akce.

Rekreační středisko k.p. Škoda Plzeň "Belveder" v Železném Rudě, kde bylo zajištěno ubytování připomnělo jakousi zašlou slávu škodováků a po vydatném nočním dešti předvedlo, co je to vztah k socialistickému majetku. Přenesme se však přímo na KRAFTWERK SCHWANDORF, kde bylo možné obdivovat nejen moderní zařízení, ale i mezilidské vztahy ve výrobě. Přestože jsme byli na klasické elektrárně, marné bylo hledat bahno, uhelný prach a popílek. Instalované zařízení spíše připomínalo potravinářský závod a závodní jídelna útulný, několikahvězdičkový pension.

Elektrárna patří a.s. BAYERWERK, pracuje v oblasti středního vytížení a je poháněna spalováním hnědého uhlí, které se dováží z Mostecké pánve. Má dva energetické bloky po 100 MW a jeden o 300 MW. V celém Bavorsku se vyrábí 60% energie celé SRN a je v plánu výstavba dalšího výrobního bloku na 750 MW s pohonem spalování kamenného uhlí. Původní elektrárna byla postavena v roce 1930 s dvěma stroji na 27 MW se spalováním místního uhlí z povrchových dolů. Po roce 1945 byla rozšířena na výkon 750 MW a od roku 1979 přešla na spalování hnědého uhlí dováženého z Československa. Od roku 1988 je plně automatizována a vybavena odsiřovacími zařízeními kouřových plynů od firmy Noell a KRC podle dvouokruhového procesu. Poprvé zde byla nasazena k opětnému ohřevu kouřových plynů za jejich mokřím promýváním cirkulační výměna tepla (Ecogaval), která přenáší tepelnou energii surového plynu pomocí nosiče tepla na čistý plyn. Díky velmi účinnému procesu KRC a bezúnikového spojení surového a čistého plynu se dosáhne v čistém plynu velmi nízký počet hodnot škodlivin.

Původních 650 pracovníků bylo sníženo na 450 a dnes po osazení i třetího bloku odsiřovacího zařízení (r. 1990) má elektrárna pouze 349 pracovníků. Z toho ještě 13 pracovníků řeší specifický úkol na využití sluneční energie na odloučeném pracovišti. Odsiřovací zařízení a katalyzátory byly odzkoušeny ve zkušební době dvou let, poté bylo rozhodnuto o společném zařízení. Dnes patří elektrárna mezi nejčistší v provozu vůbec. Systém opětného ohřevu kouřových plynů vykazuje velmi vysokou spolehlivost, která není omezena ani každodenním zapínáním a vypínáním systému. Reakční produkt sádra z obou odsiřovacích jednotek se smísí s 50% suspenzí a popílkem z elektrofiltrů, který se používá jako zpevněný produkt s vlhkostí přírodní země k rekultivaci vyhloubeného povrchového dolu. Mycí zařízení KRC vylučuje přes 95% oxidu siřičitého z kouřových plynů a zbytkové koncentrace bohatě odpovídá stanoveným zákonným předpisům.

Celkové využití elektráren je rozděleno na 10% z vodních, 40% z jaderných, 25% z uhelných, 15% z plynových a olejových (pouze ke krytí špiček a výpadků) a 10% z přečerpávacích.

Technické údaje uvádějí, že obsah síry v uhlí představuje max. 1,6 váh. procent. Elektrárna však spaluje dovážené uhlí z ČR s obsahem do 1% (z Ledvic dokonce 0,8%), tedy uhlí o nejlepší hodnotě, které se na našich elektrárnách ani nevidí. Spotřeba činí asi 300 t/H, odpad představuje 1500 t za 24 hod. provozu. V bunkrech elektrárny je uložena zhruba 10 000 t, ostatní pak v lokalitě bývalého těžiště. Současná zásoba 7 tis. tun

představuje asi 100 dní provozu. Elektrárna zaznamenává 100-150 startů. Přírozená prašnost je smývána průběžně pomocí hasícího zařízení.

Energetická náročnost před montáží odsiřovacího zařízení představovala 6%, dnes 9,5%. Spotřeba vápence činí asi 20 t/hod., produkce sádrové suspenze přes 70 t/hod. při 55% podílu pevných látek. Od roku 1986 je popílek ukládán do bývalých povrchových dolů, po zaplnění (asi v roce 2000) se zakryje vstvou ornice. O dalším způsobu ukládání se zatím nejedná. A na závěr to podstatné — radioaktivita se zde neměří (není předepsáno), max obsah SO₂ před odsiřením 5.430 mg/m³ a po odsiření 270 mg/m³.

Rozkvetlé pampelišky

František Růžička

Nepamatuji si, že bych ve svém dětství každoročně vidával takové lány rozkvetlých pampelišek. A zemědělská odborníci to potvrzují. Dříve byla louka samý květ, samý brouček a přeprstrá paleta vůní. Dnes voní kysele a množství pampelišek dokazuje i její kyselou chuť. Přesto je to krásné, usednout do zašmudlaného vagonku lokálky našich státních drah, vystoupit někde v zapadlé vsi, třeba v Holubově a oroseným polem pampelišek pomalu kráčet směrem k vrcholku jihočeského Olympu.

Zastavil jsem se v rozkvetlém láně zářících pampelišek, utrlh první, pozvedl k blankytně modré obloze a v záři oslepujících slunečních paprsků jsem viděl představu, jak zdolávám hradby nedalekého svědka historie, rozvalin Dívčího Kamene.

Utrhnu druhou a vidím, jak se brodím Křemžským potokem, který spěchá k vodám Vltavy. Je příliš studený na to, aby lákal k příjemnému osvěžení a tak spíše nutí k další pouti.

Skláním se tedy a trhám třetí pampelišku do svého pomyslného věnečku. Před dvěma roky jsem nedaleko odtud našel pohozený na louce u lesa. Kterápak jej tady ztratila? Najdu takový i letos při své již pravidelné cestě k vrcholku Blanského lesa — Kleti? Stanout na každém vrcholku je opojné. Nechce se vám taky alespoň na chvíli zavřít oči, snít, posilňovat se sluncem, líbat se s pohádkovou vílou se zlatými vlasy a pít ze studánky zapomnění? Zkuste to a spleťte se mnou pampeliškový věneček z této cesty.

— Zde v kraji doudebském, trávil chvíle svého odpočinku v době světové války hudební skladatel a ředitel opery ND Karel Kovařovic (1862-1920). Zde stojí kamenný pomníček k připomínce jeho památky.

— Jiným pomníčkem je tabulka přibitá necitlivě na strom a hlásající, že skládka pod pokutou 219 Kčs je zakázána. Podepsán MNV Holubov. — Kukaččin májový hlas přerušuje bzukot včel, které se konečně vydaly za jarní sklizni a jeho ozvěna se odráží od okolních hvozďů. Kolik pak nám vykuká šťastných a plodných let?

— Bublavý potůček osvěžuje žlutě a zeleň blatouchů a i on klikatě teče ke svému vzdálenému cíli a svými skrytými vodami napájí okolní rozkvetlé stráně. Hloh, trnka, líska, již i kopretina sají jeho vláhu.

— Prameny živé vody občerstvují nejen žaltující květeny, ale i rty přicházejícího poutníka.

— Chaloupky Krásetína, hájenka září novotou a dokazuje, jakého člověčího díla je schopen vlastník, kterému byla po letech vrácena.

— Provozní budova lanovky je opentlena úřední vyhláškou, že o několik dní později bude předmětem prodeje v aukci. Vyvolávací cena pouhých 2,639 tis. korun českých.

— Skupinky dětí vystupující z vrcholku radostně povykují a mávají na poutníka, který se nechá zlákat technikou. Ale i to je rarita, vždyť soukolí celého technického zařízení tentokrát pracovalo jen pro něho.

— Na vrcholku však nepracuje nikdo. Hvězdárna odpočívá po nočním pozorování a turistická chata je od podzimu uzavřena. I to je obrázek podnikatele a nepravého vlastníka. Pozůstalost socialistického způsobu podnikání.

— Studený vítr, který ochlazuje pomalu se trousící poutníky. Nebe bez mráčku, údolí potažené oparem z vod věčejšího lžáku a na alpské velikány nedohledno.

— Pár loků čaje přibaleného na cestu, několik soust svačiny, vzpomínka na léta minulá, kdy se zde hemžilo stovkami nadšenců hromadných výstupů na počest osvobození, vzpomínka na kamarádku, zamávání odvážnému rogalistovi a po spleti turistických značek zpátky na odvrácenou stranu do údolí. Červená, modrá, zelená. Cesty se protínají i zde a vytvářejí své křižovatky.

— Na jedné z nich věneček z pampelišek. Vlastně dva a o kousek dál třetí. Znovu mne napadá otázka z počátku mé cesty. To už však mezi stromy prosvítá silueta obytných stavení. Kolem něj upravená zahrada a v ní dvě malá děvčátka spleťající další pampeliškové věnečky.

Není ta stvořená příroda přece jen mocná čarodějka? A tak, kdo by se divil naší tajné úmluvě. — Za rok zase znovu, ano? Budeme-li zdraví.

Falešné škatulkování

Přestaňme již konečně rozlišovat lidi dle toho, k jaké víře či společnosti patří, jakou mají barvu pleti. Takové škatulkování je zle zavádějící! Jen nahrává těm, kteří se snaží lidskou společnost rozbít.

Rozlišujeme lidi dobré a špatné! Hodnotíme je především podle jejich morálních vlastností a schopností. A odvracejme se od těch, kteří patří k té nedobré části lidstva. Braňme se proti nim. Odstraňme ze svého života neurčitou šed', říkající: "On byl možná špatný, ale zase ne tak moc a nyní se rychle napravil..." Kominík se může po práci vykoupat a nikdo pak na něm nepozná, že celý den lezl po střechách. Mýdlo špinu tohoto typu smyje. Skvrnu na charakteru však nesmyje ani ten nejdokonalejší prací prostředek. Kdo jednou charakter ztratil, ten jej nikdy nenabyde úplně zpět. A je jedno zda jde o křesťana, žida, mohamedána, či bílého, nebo černého člověka. I když je pravda, že mezi vyznavači různých "ismů" (bolšev-ismu, komun-ismu, nac-ismu, nacional-ismu, juda-ismu, havl-ismu, klaus-ismu a dalších) je většina lidstvu škodlivých elementů. Hodnotíme však je a jejich činy a dovydeme se pravdy! Udělejme vše pro to, aby tací zmizeli z našeho života. Hledejme místo nich rytíře ducha pravdy!

Jaromír Thuma, Praha

Převratné "myšlenky" s nimiž vyrukoval Římský klub, nejsou pochopitelně ničím novým. V řadě zemí světa si hrozbu nezvladatelné civilizace uvědomovali nejen vědci, nýbrž i obyčejní lidé zcela dávno. Problém však byl v tom, že jim vládnoucí a podnikatelské kluby nikdy nepopřávaly sluchu. V podstatě jde stále o stejný behaviorismus, (cesta neustálého vývoje), který nyní vládne světu. Že ten vývoj nevede vždycky ke světly zítřků se nyní přesvědčujeme všichni.

V Čechách se nyní vzpomíná na zakladatele Techniky života, prof. ing. arch. Dr. Miloše Vaněčka, který přednášel na fakultě inženýrského stavitelství ČVUT v Praze, před válkou působil v Masarykově akademii práce.

Co je Technika života? Již v padesátých letech se vrátil Dr. Vaněček k syntéze, když spojil svoji technickou profesi se životem a uvědomil si, jaké nebezpečí z ní vyplývá pro okolí. Proto upozorňoval na "tresty přírody", k nimž dochází zneužitím techniky. Nebyl sám, kdo již v padesátých letech předvídal tzv. globální problémy lidstva, které vydedukoval Římský klub a jejichž hláskou troubou se stal jako první politik Gorbačov a po něm Bush. Profesor Vaněček varoval před energetickou krizí, nutností hospodařit s pitnou vodou, před haldami odpadků i následným znehodnocením jejich okolí, varoval před nezvladatelným vzrůstem populace ve světě. Aby byla Technika života skutečně komplexní, zahrnul do ní změny technické, společenské a kulturní. Byl tedy prognostik. Ale ani on nedovedl odhadnout do jakého úpadku kulturního a společenského se lidstvo dostane. Z dostupných informací tehdejší doby nemohl tušit, že jde o geostrategicky řízené záměry. A tak se mu stalo to, co se stává zodpovědným vědcům v poslední době také — nikdo mu nevěnoval pozornost. Svědčí o tom katastrofické životní prostředí v bývalém Československu a také úroveň nejen panelových sídlišť, ale i odflinknutých staveb průmyslových. Přes tuto děsivou skutečnost, že názory tohoto člověka nenalezly odezvu u politických a ekonomických mocipánů, se dnes k němu hlásí desítky jeho pokračovatelů. A tak se táží — jak chtějí oni přesvědčovat dnešní amorální dravce, co je zdravé a co ne, co je estetika a co ne, když především nevědí, co je etika. Tento postup je tedy odsouzen k nezdaru, nanejvýš si na něm pár lidí vybuduje vědeckou kariéru, ale ve státě, který je určen do podřízené role, jím taková kariéra bude nanic. Ještě kdyby si tak pronajali hotel a dali se do spolku s vekslákem, to by si hned získali úctyhodnost. Je to příklad toho, že v nemocném světě se klasickými způsoby bojovat nedá — nejdříve je nutné devastující živly zveřejnit a připravit o moc, potom teprve můžeme budovat lepší základy než byly ty dnešní.

Sionistickozednářská taktika

Jana Nováková

Sionistickozednářské síly, které se poprvé tak zřetelně zviditelnily světu a přiznaly svůj vliv na vývoj nedávných světových dějin, jsou stále více nenáviděné. S tím, jak jim ve všech zemích světa přibývá odpůrců, hroutí se i jejich plány na ovládnutí světa. Jejich vlády, dosazené dnes prakticky do všech států, jsou nepřátelské svým poddaným a přímo jim škodí. Jejich vazby na organizovaný zločin jsou dnes evidentní. Se vzrůstajícím odporem lidí hromadný propad sionistickozednářským lokálním vládám i parlamentům a tím je ohrožena i tajná ústřední světovláda. V Praze, když se před Židem vysloví slovo zednář, okamžitě vyletí jako když ho píchne šídlem a začne být agresivní. Řada z nich sice naoko protestuje, že se Židé od zednářů distancují, leč když jim někdo na toto jejich zločinné bratrstvo sáhne, hned by začali střít. A protože se v Praze chovají sionistickozednářské kruhy jako v Izraeli, tedy zpupně a bez zábran jako v domovské zemi, což si v jiných zemích tak veřejně dosud nedovolí (ty ovládají skrytě, byť se stejně zhoubnými účinky progojímské obyvatelstvo), vidíme také dříve než jinde jakou obrannou taktiku začínají uplatňovat proti nenávisť, kterou houfně vyvolaly.

"Není pravda, že za všechno můžou židovské peníze, to jsou peníze asijské, hlavně japonské, které škodí světu," říkají. A jejich snahy vyprovokovat konflikt bílých proti asiátům jdou ještě dál. Straší nás Čínou, ačkoliv s ní neustále vyjednávají — komunisty se s komunistou vždycky nakonec domluví — a podporují rozptyl členských obyvatel po světě. Každá vláda může tyto emigranty vykázat ze země, vždyť je fyziognomie vždycky prozradí. Jenže podle nařízení tajné světovlády se dnes omezuje zbrojení a státy ztrácejí svou suverenitu — tu přebírá OSN nebo Brusel. A se ztrátou suverenity se také otevírají hranice a operuje se lidskými právy, o které již dávno lidé přišli, čili emigrace má zelenou. Vidíte, jak d'ábelsky to měli všechno promyšlené?

"Čína vám ukáže, světu od ní hrozí zkáza," vyřvávají zednářští sionisté a jimi koupená masmédia. Ve skutečnosti však Číně dodávají veřejně technologii, zbraně a informace — a sami zatím nepovšimnutí dále rabují po světě. Touto propagandou odvracejí pozornost od vlastních zločinů. Proč tedy stále obchodují a hrabou, když světu hrozí Apokalypsa? "Naši milionáři mají vybudovaná podzemní města, tam přežijí všechno," chlubí se pražští Židé, kteří i umířt půjdou s vědomím, že jejich rasa zůstane zachována. Japonsko, Čína a Asie vůbec, tedy země s nimiž navazují nyní nejužší obchodní i politické styky, s nimiž zrazují dosavadní civilizaci, se v jejich propagandě zároveň stávají strašákem číslo jedna. Mají vyvolat

TELEVIZNÍ CVIČENÍ

Ataman

Podvečerní chvilka cvičení v televizi může diváky příjemně naladit, dokud si neuvědomí svoji nedostatečnost při srovnání postav andělsky štíhlých děvčat s vlastním tělem. Jsem toho názoru, že s uvedenou "provokací", by měla televize přestat. Navrhuji vybrat takovou skupinu, která by představovala typy, jež by potřebovaly cvičit. Mimo mne kupříkladu ředitele televize Kantůrka, tlusté by mohl zastupovat spisovatel Švandrlík, hubené herec Kemr, ulekváky jeho kolega Somr a ženy dle výběru Jiřiny Bohdalové, která by krotitelsky dohlížela na řádné provádění cviků.

Dosavadní pojetí "cvičení v rytmu" je vlastně reklamou pro vybrané gymnastky, zatímco navrhovaná inovace by zvedla z křesla nejednoho diváka: buď to, aby nám "ukázal", nebo aby se vsedě neudusil smíchy. Takhle však slečnám baletkám nemůže nic "ukázat", čímž ztrácí motivaci k divácké aktivitě a sedí před obrazovkou jako brambora. Bez cvičení a bez legrace.

Ironická legrace se někdy mihne na rtech diváků i při sledování (nevím proč stále natěšených) hlasatelek, anebo při politických komentářích mladíků, kteří zasvěceně mluví o věcech, kterým snad ani nemohou rozumět. To poslední platí i o sotva škole odrostlých otcích lidu-poslancích, kteří se rádi poslouchají a dokonce prý reklamují sestřih či neuvedení záznamu o jejich vystoupeních v parlamentu.

Televize je potvora. Vážné může zesměšnit a komické vyzvednout do poloh pozoruhodnosti. Její kameramani jsou čerti podšití! Všimněte si, jak umí vteřinově švenknout po těle či tváři osoby způsobem, že se tím může cítit veřejně poškozena. Sám bych měl v tom směru důvod k smělé připomínce: Vím, jak šetrně snímají nos jisté osobnosti, a jak několikrát sejmuli nos můj, ačkoliv je s osobnostním nosem téměř stejný. Kamera může mnohé, eventuelně i plnit přání šéfů v pozadí.

Vratme se však k návrhu na inovaci cvičení: Na polovině obrazovky by mohli poskakovat obyčejní cvičenci a na druhé půli by se nadnášeli baletní andělé. Desetiminutovka by se stala jistě velmi sledovanou a byla by možná oblíbenější, než sexy večerníčky, o zpravodajských relacích (nejnověji uváděných párem volů a výhrůžnými ohni našeho Ku-Klux-Klanu) ani nemluvě, protože i ty jsou dnes ve zkrácené podobě "baletními cvičeními" svého druhu, a mám dojem, že domácí zpravodajství by nejraději zkrátily na záběry z polí či zprávy o počasí.

Přesto naše televize není nejhorší. Horší mají na Kubě a prý i mongolská, před svou hedvábnou revolucí, měla uspávací účinek. — Nedávno mě u televize probudil zoufalý výkřik: "Zelenko, vrať se, vše odpuštěno!!" Ať se však nenapřimují přátelé starých pořádků (zbytečně hedvábné synonymum pro lumpy z dob rudé diktatury), protože citovaný výkřik byl míněn jinak, než by si přáli, a jinak, než by potřebovali.

Jelikož v různých částech Číny je různý stupeň hospodářského vzrůstu, začíná se mezi některými oblastmi vyvíjet nespokojenost a žárlivost. Je známo, že vojenští pohlaváři bohatnou z hospodářských reforem a jezdí v mercedeskách, které mají okna s barevným nádechem. Důstojníkům bylo nařízeno, aby přestali karbanit v nemovitostech a cizí měně. Ale nerovnost mezi oblastmi se rozšiřuje a mohly by ji

oblastní svazky armády udělat nebezpečnou. Vláda se snaží reformovat, centralizovat a oslabit místní svazky v armádě, protože se obává, že místních vojsk by mohlo být použito k odtržení provincií a oblastí od nynějšího uspořádání, jako se to stalo v Rusku. Dále, vůdce Deng Xiaoping dosáhne příští měsíc 89 let, a jeho určený nástupce, prezident Jiang Zemin, není údajně armádou respektován.

dojem nepřítele demokracie, jak můžeme pozorovat ve světových masmédiích. Jde o stejnou kamufláž jako se Sovětským svazem, který byl naoko nepřítel, a veřejnost v obou rivalitních táborech k tomu byla vedena, zatímco špičky spolupracovaly a kšeftovaly. Ostatně děti bývalých sovětských pohlavářů nyní žijí v pohodě a v přepychu v Americe.

Na někoho se to dnešní rozkrádání světa a zbídačování obyvatel planety svest musí. Dnes to tedy nejsou Rusové, ale Čína nebo Arabové. Zatímco světu nejvíce škodí ti, kteří to všechno zosnovali. Kteří na čas vylezli z temnot, a když jim nevycházejí jejich plány, vyvolají buď třetí světovou válku nebo světovou revoluci, aby v nastalém utrpení lidí zakryli svou destruktivní činnost. To, co se ve světě děje, nevyvolal žádný nepřítel na kterého budou útočit masmédia. Vyvolal to letitý nepřítel lidstva, který má na svědomí tři světové revoluce a dvě světové války v tomto století, zbídačení Afriky, devastaci přírody. Tento nepřítel se pokusil již několikrát zničit Evropu a nyní to zkouší zase. Je to sionistickozednářská vláda — a nikdo jiný!!!

NEMOVITOSTI

MIKI SPIGL

Cermak Road Realty

6226 W. Cermak Rd.
Berwyn, IL

Jestliže zamýšlíte prodat majetek, ohodnocuji zdarma v chicagském okolí. Procenta jsou velmi nízká, chcete-li koupit. Volejte 708-484-4800 nebo domů 708-562-7605

HOME FOR SALE. Harlem/Foster location. Brick, 3 bedrooms, one bath, raised ranch, 2 car garage, new gas furnace, airconditioning & roof. Low \$170's, evenings (708) 867-8114.

PRONAJME SE:

Byt pro 3 až 4 osoby na 1. poschodí. Je třeba osobně vidět a dohodnout se. 2631 S. Ridgeland, Berwyn. Volejte Andy Šimo, (708) 484-6204

K PRONAJMUTÍ

Lyons - garden apt., 1 bedroom, appliances, central air and heat. Private home. Tel. 447-4957.

FOR RENT:

Heated spaces one and two bedroom apartments. Appliances, blinds, AC and parking. \$510-\$595. Call (708) 544-4838 or 453-0881.

SEZNÁMENÍ

Ráda bych se seznámila se starším slušným pánem, se kterým bych ruku v ruce prošla jesení života. Zn. Čechoameričanka".

Kde možno koupit HLASATEL:

- Mlnafik Bakery
5832 W. Čermák Rd., Cicero
Pouze nedělní
- Brookfield (Mlnark II.) Bakery
9213 Broadway, Brookfield
Pouze nedělní
- Austin a Čermák Rd.
Cicero — stánek
- Prague Sausage & Delicatessen
6312 W. Čermák Rd., Berwyn
Pouze nedělní
- Redakce Hlasatele
6426 W. Čermák Rd., Berwyn
- The European Village, Ltd.
6531 W. Čermák Rd., Berwyn
- Roh Oak Park & Čermák Rd.
Berwyn — stánek
- Čermák Rd. & East Ave.
Berwyn — stánek
- 26th & Ridgeland
Berwyn, stánek — nedělní
- New York: Candy Store
1437 - 1st Ave., New York, NY

HELP WANTED

HLEDÁME HOSTES:

Riverside restaurant, 3422 S. Harlem, Riverside, Ill.

CLEANING LADY - Available Monday and Friday. **HONEST, DEPENDABLE:** Call 749-4967 after 4 P.M.

WOODWORKER

English speaking quality woodworker needed for expanding line or custom products. Finishing skills & ability to work from a drawing are essential. Some experience with electronics and/or music a plus. Pleasant environment, excellent benefits. Apply in Person Monday through Friday between 8:30am-4pm to: PETERSON-ELECTRO MUSICAL 5821 W. 116th ST., ALSIP, IL

HLEDÁM PRÁCI:

Opatřím starší lidi, uvařím, uklidím, pohlídám děti...Mluvim česky a slovensky. Tel. 708-484-4169.

HLEDÁ PRÁCI

Mladá, slušná žena, hledá jakoukoliv práci. Volejte 708-241-1814.

ATTENTION BERWYN

*** POSTAL JOBS ***

Start \$11.41/hr. + benefits. For application & info, call 1-(216) 233-9079 7am to 10pm 7 days.

GENERAL OFFICE

Wanted for front desk, suitable person to answer phones, perform xeroxing & general office work, packaging and shipping. Must be polite, quick, hard working, and a fast learner. Salary \$5/hour. Forty hours. 312-419-8771. English speaking.

PŘEKLADY

IJK

Translation Service

z češtiny do angličtiny a naopak

☆☆☆

I. J. KOVAR
P.O. Box 313
Riverside, IL 60546
or call
(708) 442-7115

Mluví Palestinci Abdul-Aziz Ramiši řekl, že deportovaní přijali nabídku k návratu částečně proto, že jejich trapné postavení je ignorováno.

Zdroje v Alžíru říkají, že v příštích týdnech se vystupňují násilnosti mezi vojskem, podporovaným režimem, a islámskými fundamentalisty. Armáda nedávno provedla změny v personálu hierarchie, aby posílila své politické postavení, a udělala tvrdším svůj přístup k fundamentalistům. Generál La-

mari, o kterém se říká, že je "ultra-hawk", byl v čele anti-terorismu a byl teď povýšen na velitele štábu. To se zřejmě stalo v přípravě na "explosi". Podle zpráv jsou fundamentalisté podobně připraveni na odvetu.

Česká svobodomyslná škola Jan Neruda v Cicero, Ill.

pořádá opět

KURS ČEŠTINY PRO DOSPĚLÉ

(pro začátečníky i pokročilé)
Vyučuje se každé úterý večer od 7 do 8:30 hod. ve škole T. G. Masaryk, 5701 W. 22nd Pl., Cicero, Ill. První vyučování se koná v úterý 14. září 1993 Registrace posluchačů se provede před vyučováním. Kurs trvá až do poloviny května 1993. Zápisné, včetně učebních pomůcek, je \$10.-. Pro podrobnější informace volejte č. tel. (708) 788-2552.

Sdružení českých svobodomyslných škol přijme

UČITELKU ČEŠTINY

na 3 hodiny týdně
(vždy v sobotu od 9 do 12 hod. dopol.)
pro školu Brookfield, která je v sokolovně na ulici Prairie v Brookfield.

Znalost angličtiny nutná.

Pro podrobnější informace volejte č. tel. (708) 652-0435

A-1
QUALITY

(708) 241-1814
24 HOUR SERVICE

ALPINE AIR

Heating - Air Conditioning Refrigeration - Plumbing

EUROPEAN - AMERICAN EXPERIENCE

Delší dobu jsem pracoval pro známou firmu Berwyn Western. Nižší a přijatelné ceny. Free estimate.

PAUL KULHAVY
Contractor

6719 Aspen Lane
Westmont, IL 60559

G. ROBERT VLACH

Attorney at Law

POVOLENÍ V ILLINOIS, MICHIGAN, NEBRASKA

6922 WEST CERMAK ROAD, BERWYN, ILLINOIS 60402
Telefon (708) 795-4400

VEŠKERÉ PŘÁVNICKÉ SLUŽBY — VČETNĚ:

- Real Estate — nemovitosti — zastupování při prodeji a nákupu
- poslední vůle • pozůstatosti • svědectví
- osobní zranění • automobilové nehody
- zranění v práci a obchodních prostorách • workers compensation
- rozvody • vymáhání nároku na podporu a vymáhání výživného na děti
- dopravní přestupky včetně — drunk driving — suspended license
- kriminální obhajoba • misdemeanors and felonies
- přistěhovalectví • immigration • bankrot
- diskriminace v práci • daňové záležitosti — IRS a stát Illinois
- zastupování při vyřizování záležitostí v ČSFR

Poslouchejte
Československou
půlhodinku
na radiové stanici
WCEV 1450 AM

každou
středu a pátek
v 8.05 večer
řídí Jerry Jiráč

Trident

Číslo 5 • Ročník IV.

Květen 1993

SV. JAN NEPOMUCKÝ

x kolem r. 1340 Nepomuk 31. 5. 1721 beatifikován
+ 20. 3. 1393 Praha 19. 3. 1729 kanonizován
svátek 16. května

Istoňní rok si připomínáme 600 let od mučednické smrti svátce, jenž si právem vydobyl obdiv a lásku nejen národa, ze kterého vyšel, ale jehož účta se rozšířila daleko za hranice Čech. Svátý Jan Nepomucký se narodil kolem r. 1340 v Nepomuku (dříve Pomuk) v jihozápadních Čechách, kde byl jeho otec Welflín městským rychtářem. Vystudoval bohosloví na Karlově univerzitě v Praze, v letech 1382 - 3 práva na tehdy věhlasné právnické fakultě v italské Padově. R. 1372 ho arcibiskup Jan Očko z Vlašimi jmenoval císařským notářem a o něco později i oltářníkem v kapli svatých Erharda, Otylie a Albana pražské katedrály sv. Víta, kterou nechal zbudovat jako místo svého posledního odpočinku.

Janova oblíba u arcibiskupa se přenesla i na nástupce Jana Očka, na Jana z Jenštejna. R. 1388 se Jan Nepomucký stal členem kolegiální kapituly na Vyšehradě, rok nato ho Jan z Jenštejna jmenoval svým generálním vikářem.

Bylo to v době vlády krále Václava IV. (1378 - 1419), který naneštěstí pro království i Církev se nevyznačoval zbožností a státnickou moudrostí jako jeho otec Karel IV. Václavův rozmařilý způsob života, spočívající v pitkách, honitbách, pletkách s lazebnicemi, při současném zanedbávání státnických povinností, nemohl dříve nebo později nevést ke konfliktu s nejvyšším církevním představitelům v království. Jan z Jenštejna, který došel vnitřním přerodem k hluboké spiritualitě vedoucí k přísnému a odříkavému životu, počal krále soustavně kritizovat. A Václav, právě proto, že jej bylo od počátku za co právem kritizovat, byl na to mimořádně neúctlivý. V důsledku toho ztratil nejprve Jenštejn kancléřský úřad (správu univerzity) a tím i jakýkoli určitější vliv na panovníka. Další kroky ze strany Václavovy měly následovat.

Přestože Václav sám porušoval manželskou věrnost, začal bezdůvodně podezřívat svou druhou manželku Žofii, dceru mnichovského vévody Jana, z manželské nevěry. Věděl, že královna se často zpydívala sv. Janu Nepomuckému a snažil se proto od něho zvyádět, z čeho se tak často zpydívala, ale sv. Jan zpydíval tajemství nevyzradil. Král Janovi sice vyhrožoval, ale v té době se ještě neodvážil ho mučit nebo dokonce zabít. Václavův hněv proti sv. Janu vzrostl, když arcibiskup Jan z Jenštejna prostřednictvím obou svých generálních vikářů Jana Nepomuckého a Mikuláše Puchníka vedl proces proti královskému podkomožnímu Zikmundu Hulerovi pro různé zločiny, mj. pro svévolné popravu a upálení duchovních. Huler se odmítl k církevnímu soudu dostavit a ještě se církevními představiteli vysmíval, načež ho generální vikářové vyobcovali z Církve. Tento krok vyvolal králův hněv vůči arcibiskupovi i oběma generálním vikářům. (Přestože Václavův oblíbenec neúspěšně Huler jeho přičiněním zasluženému trestu: pro zpronevěry ve správě financí byl na králův rozkaz roku 1405 stat.)

Příležitost k pomstě se králi naskytla brzy. Byla jí Václavova snaha zřídít v Čechách třetí biskupství (po Praze a Litomyšli), a tím mj. citelně

oslabit moc pražského arcibiskupa. K jeho založení v západních Čechách byl vybrán starobylý a bohatý benediktinský klášter v Kladně u Stříbra. Mělo k němu dojít po úmrtí staříckého opata kláštera Racka. Vzhledem k Václavovým nepřátelským záměrům nebyl pochopitelně arcibiskup ochoten myšlenku zřízení nového biskupství v současné době akceptovat. A tak když koncem února 1393 opat Racke zemřel, pospíšil si klášterní konvent s novou volbou, ke které došlo krátce před 7. březnem. Arcibiskup dal zprávu o volbě publikovat s výzvou o případné námitky a po uplynutí zákonné lhůty volbu nového opata Olena prostřednictvím generálních vikářů Jana Nepomuckého a Mikuláše Puchníka potvrdil.

Václav se v té době zdržoval na svém oblíbeném hrade Žebráku, nepochybně obklopen svými milci a tudíž o volbě kladněského opata zřejmě nebyl hned zpraven. Králův již beztak velký hněv, vhodně živý jeho okolím, ještě více vzrostl a přelšel do nekontrolovaného stadia. Od důvěrníků krále a arcibiskupa byla sjednána schůzka v klášteře malátských rytířů na Malé Straně, při které se mělo jednat o smír. Václav však při setkání arcibiskupa prudce napadl za opakovaných výhrůžek utopením. Současně vydal příkaz k zatčení čtyř osob: arcibiskupa, Mikuláše Puchníka a Václava Knoblocha, mlánického probošta a Jenštejnova příbuzného. V nastalém zmatku mohl Jenštejn ještě zatčení uniknout, dodatečně však byl zajat rytíř Něpr, jeho rada a hofmistr.

Všichni čtyři zatčení byli se svázanými rukama odvedeni do mučírny na Staroměstské rýchtě a tam podrobeni krutému mučení. V jeho průběhu se dostavil opilý král a poručil katovi, aby Jana Nepomuckého a Puchníka mučil před jeho očima a aby je pálil planoucímí pochodněmi a svícem do boku. Když si myslel, že kat neprovdá jeho příkaz dost důsledně, vrhl mu pochodně z ruky a pálil jí oba generální vikáře. Nejkrutější přitom řádl proti Janu Nepomuckému, zpydívníku jeho manželky. Toho, zavěšeného za svázané ruce na zádech (při tzv. štosování), pálil pochodní tak zuřivě, až bylo jeho tělo od ohně přišermě uskvačeno a rozdrásáno. Do dnešní doby nesoou zachované žebenní kosti sv. Jana stopy chočení, jak prokázal antropologicko-lékařský průzkum kosterních pozůstatků sv. Jana Nepomuckého prováděný po r. 1970 pracovníkem Národního muzea v Praze MUDr. E. Vlčkem. Nepřítelny Václav poté nařídil, aby všichni čtyři odsouzení byli utopeni. Avšak ještě se vzpomátoval. Zřejmě si uvědomil, že by tento čin mohl pro něho mít neblahé následky u papeže. Dal proto zavolat notáře a od něho napsat listinu, ve které všichni slibují, že o svém mučení nikomu nic neřeknou. Král prohlásil, že pod touto podmínkou jim daruje život. Puchník, Václav Knobloch a Něpr, aby usli dalším mukem, listinu podepsali a byli propuštěni na svobodu.

Jediný Jan Nepomucký nepodepsal. Král ve své pomstychtivosti strhl Jana k zemi, šlapal po něm a kopal ho a posléze rozkázal, aby ho utopili. Pochopivě dali Janovi do úst roubík, aby nemohl volat o pomoc, ruce mu nechali svázané za zády, nohy mu přivázali ke hlavě do kozlíku a odveklí ho večer ulicemi na most. Bylo to asi v 9 hod. večer 20. března 1393, když hodil mučedníka do Vltavy. Rybáři našli Janovo tělo 18. dubna. Pohřbeno bylo zatím v klášterním kostele Sv. Kříže Většího. Když Václav opět odjel na hrad Žebrák, kanovníci pohřbili 16. května tělo sv. Jana Nepomuckého ve svatovítském chrámu.

Nepřítel Církve v polovině 19. století zahájili kampaň popírající existenci sv. Jana Nepomuckého námitkou, že r. 1729 byl za svatého prohlášen ne skutečný Jan Nepomucký, utopený r. 1393, ale jiný smyšlený Jan, utopený o 10 let dříve. Přitom nechýběly ani natolik infantilní popěrné "důkazy", jako že jeden z obou mužů se jmenoval Jan, kdežto druhý Johánek, první pocházel z Nepomuku, zatímco Johánek z Pomuku. Již na začátku jsme se zmínili, že Pomuk

PRIMA-NOVÉ MĚSTO. Kilián I. Dienzenhofer, kostel sv. Jana Nepomuckého Na Skalce. R. 1681 postavena kaple, barokní přestavba v letech 1779-84. Na hlavním oltáři umístěna pamětná socha sv. Jana Nep. od J. Brokofa, jejíž bronzový odlitek je r. 1683 na Karlově mostě v Praze.

je pouze původní název dnešního Nepomuku, který časem zcela převládl. A Johánek a Jan jsou pouze dva tvary téhož jména, jako např. Josef a Pepa, Václav a Vanda atp., což jako samozřejmost není třeba dále rozvádět. Potom argument odpůrců sv. Jana Nepomuckého, že Johánek z Pomuku a Jan Nepomucký jsou pro "rozdílnost" jmen dvě osoby, je přinejmenším slabomyslný.

Obdobně tvrzení, že ve Svatovítském chrámu v Praze je pochován někdo zcela jiný, než krutě umučený zpydívník královny

Žofie, ztratilo definitivně svoji beztak chabou věrohodnost výsledky antropologicko-lékařského průzkumu kosterních pozůstatků provedeného před dvěma desetiletími MUDr. E. Vlčkem. Tento komunistický export prokázal, že na ostatcích vyzdívených z hrobu sv. Jana Nepomuckého jsou patrné všechny závažné stopy mučení, jak jsou popsány v Janových životopisech a jiných dobových pramenech, a že rovněž odhadované stáří a pravděpodobná doba, ve které světec žil, odpovídají srovnatelným údajům o sv. Janu.

Nejstarší prameny uvádějí jako rok umučení sv. Jana r. 1393. Avšak r. 1483 - 90 let po jeho smrti - byl v kapitulních záznamech k jeho jménu připsán mylný rok úmrtí 1383. Chybný letopočet se dostal i na jeho hrob. Záhadu dvou rozdílných uváděných letopočtů vyřešil kronikář Václav Hájek z Libočan svérázným způsobem, když uvedl do své kroniky (1541) Jany dva: Jana z Nepomuku, utopeného r. 1383 pro zamlčení zpydívního tajemství, a Johánka z Pomuku, utopeného r. 1393 pro potvrzení kladněského opata. Jeho myšlenkou byl sveden i Balbín a mylný rok 1383 byl přijat i co kanonizační buly (1729). /Stupeň spolehlivosti Hájkem uváděných některých historických údajů mj. názorně dokumentuje příklad, kdy narodil od sv. Jana, z kterého se nerozpakoval učinit dvě osoby, na jiném místě naopak ztotožňoval arcibiskupa Jana Očka z Vlašimi s Janem z Jenštejna... Pokud by jednání nepřátel katolické Církve nemělo být než hnušným pokrytectvím (jakým bez výjimky také je), museli by "logicky" vedle dvou Janů podle Hájky stejně škrtnout jednoho z arcibiskupů. Zde se však kupodivu s žádným "vědeckým" výkladem podobného druhu nesetkáváme?!

Teprve r. 1752 byl ve vatikánském archivu nalezen stížený list, který poslal hned po Václavově zločinu r. 1393 Jan z Jenštejna papeži do Říma. V něm mj. napsal: "Ctihodný Jan, doktor a vikář můj ve věcech duchovních, po děsném mučednictví, a když mu byl spálen bok, takže by byl dále žítí žádným způsobem nemohl... k utopení vlečen... s mostu pražského hodinu noční asi třetí (9.) do řeky hozen jest a potopen" (srv. Dr. Stejskal, Sv. Jan Nep.). Neznámý životopisec Jana z Jenštejna napsal kolem r. 1400: "Jan, toho času vikář... stal se milostí Boží mučedníkem, nohama byv kopán, utopen jest a zářící divy, ukázan, což, poněvadž se nedávno stalo a bez toho po celé zemi známo jest, tuto pomíním" (tamtéž).

Jiným pramenem, svědčícím o sv. Janu Nepomuckém jako mučedníku pro zpydívní tajemství, je kronika vídeňského profesora Tomáše Ebendorfera z Heselbachu, který se v letech 1433 - 34 zdržoval v Praze jako vyslanec bavorského sněmu. V ní doslova stojí: "Zpydívníka také manželky své, Jana, mistra v bohosloví, rozkázal král Václav ve Vltavě utopiti, nejen z té příčiny, že řekl, že jména králova hozen jest ten, kdo dobře vládne, ale jak se praví, poněvadž se zdáhal porušiti počet zpydívní." (Rukopis tomáše Ebendorfera nalezl Palacký roku 1849 ve dvorní knihovně ve Vídni.)

Historický omyl vyvolaný zejména Hájkovou kronikou, jímž byla osoba Jana Nepomuckého rozdělena na osoby dvě, od sebe zdánlivě odlišné, poznali a odstranili v druhé polovině 18. stol. piarista G. Dobner a augustinián E. Sandrich a prohlásili, že rok utopení sv. Jana Nepomuckého je 1393, nikoli 1383. S tímto závěrem se rovněž ztotožňuje Palacký, který se ve svých Dějinách (III., str. 285) na Dobnera odvolává.

Zbývá se ještě zmínit o zachovaném jazyku sv. Jana Nepomuckého, jehož pravost se snažil ve svých hodnoceních zpydívník již zmíněný antropologicko-lékařský průzkum kosterních pozůstatků světce ze 70. let. Sestavený odborná komise (nejspíše ze samých ateistů) došla po vyšetření ostatků k závěru, že imota relikvie je nesporně organického původu, že po stránce imunologické a sérologické je shodná s kostrovou světkou a že "relikvií sv. Jana Nepomuckého tvoří dekomponovaná suchá mozková tkáň" (srv. Katolický týdeník, 20. 5. 1993, str. 6). Uvedenému průzkumu vyjádřil (podle KT z 20. 5. 1993) uznání a ocenění i Jan Pavel II. ve svém listě Dr. Fr. Tomáškovu z 2. 3. 1979.

Smělé tvrzení komunistických členů komise, že v případě relikvie sv. Jana Nepomuckého se nejedná o jazyk ale o dekomponovanou suchou mozkovou tkáň, není o nic důvěryhodnější a tedy ani důvěryhodnější, než celé řada jiných, obdobných konečných výsledků vědy, které se po čase projevily jako sprostý podvod nebo přinejmenším coby projev nedostatečných znalostí. Již samotné složení komise, ve které není doložen jediný věřící katolík, nevylučuje podezření z podjatosti. Je naprosto pochopitelné, že žádný nekatolík si nemůže přát potvrzení zázraku, který by dokázal pravost katolické nauky a zároveň jeho samotného by usvědčil ze zastávání falešného světoznázoru. Kromě toho tvrzení, že relikvie není jazyk ale daleko jemnější mozková tkáň, u které již pouze z laického hlediska dochází k rozkladu ještě v kratší době, je nevěrohodné, pokud by členové komise nechtěli přiznat zázrak ještě větší. Přitom není bez zajímavosti, že původní zpráva o výsledcích průzkumu jazyka sv. Jana Nepomuckého, publikovaná koncem 70. let v Rudém právu právě MUDr. Vlčkem, hovořila, že v případě relikvie se pravděpodobně (!) jedná o mozkovou tkáň... Po zhruba 15 letech je slovo "pravděpodobně" vypuštěno a výsledek

šetření jedné a téže komise se rázem stane definitivní? Vskutku příznačný "vědecký" postup!

Že svérázný závěr průzkumu jazyka sv. Jana Nepomuckého ateistickou komisí není třeba brát příliš vážně nepřimo podporuje i jiné "vědecké" šetření z nedávno doby zabývající se pravostí Turinského plátna. Dne 13. října 1988 podal modernistický kardinál Ballestrero v Turíně zprávu, že "věda pronikla" a s konečnou platností prokázala, že Turinské plátno (co něhož mělo být zabalené tělo Kristovo po sejmutí s Kříže) je falzifikát pocházející z doby 1260 - 1390. Na prováděných testech se přitom nepodíleli komunističtí "odborníci", ale tři přední světová specializovaná pracoviště v Oxfordu, Tucsonu (USA) a Curychu. Jakkoli by se mohlo zdát, že závěr takových renomovaných institucí nesnese kritiky, prokázal německý jezuita Werner Bulst svou studii z r. 1989, že celé "odborné" šetření bylo jedním velkým podvodem (W. Bulst, Podvod s Karbonovým testem Turinského zubše, Matice 64, Olomouc, 1992). My a jazyk sv. Jana Nepomuckého si zatím na svého Bulstu budeme muset počkat. Do té doby však pro nás platí známá zásada, nepřijímat unáhleně a nekriticky nic od současné vědy, a mylné a podvodné zprávy.

Od minulého století se nepřítelé Kristovi snažili "dokazovat" jeho

Pokračování na str. 12

MOTTO: Na každém šprochu, pravdy je trochu

(staré české přísloví)

Na veřejnost se dostaly informace o tom, že bývalý příslušník bolševické StB a po listopadu 89 bezproblémově pracovník nově zřízené BIS (sametová obdoba StB) Wallis za půl milionu prodal řediteli Harwardského investičního fondu (fond nemá s Harwardem nic společného!) Koženému nejenom ekonomické informace, ale také kompromitující materiály, týkající se prezidenta Havla, premiéra Klause a dalších představitelů sametu. Zprvu tuto skutečnost potvrdil i dočasný ředitel BIS pan S. Devátý, ovšem hned druhý den vše popřel. A zároveň se kolem toho všeho začala linout mohutná kouřová clona. Podle prvních informací, které v českém tisku pronikly na veřejnost, se údajně kompromitující materiály měly týkat jakýchsi "prostopášností", kterých se měla dopouštět slavná disidentská parta Havlova před zraky StB v období před listopadem 89. Vzápětí se však objevila v našem sametovém tisku řada prohlášení "menších ryb", která možnost existence takových materiálů zpochybňovala. Jen Havel a Klaus zachovali důstojné mlčení a dál si trávili své dovolené kdesi ve Středomoří.

Již po dvou dnech bylo jasné, že vytvářená kouřová clona je dílem dokonalých profesionálů. Začaly se objevovat názory, že jde o uměle vykonstruovanou aféru, vhodně načasovanou na dobu nepřítomnosti zasažených v republice, vycházející z komunistické dílny. Jenomže StB nebyla tak pitomá, jak se mnozí domnívají. Byla to vysoce profesionální složka, jejíž informace vycházely z nevyvratitelných faktů! Konečně již v roce 90 probleskly na veřejnost zprávy podobného charakteru, které nevrhaly na naše prominenty to nejlepší světlo. V době, kdy disidentská společnost Havlova se tak intenzivně oháněla proklamacemi o svých vysokých morálních hodnotách. Byly to zprávy, které naznačovaly, že naši disidenti si na moc velkou morální čistotu příliš nepotrpěli a také, že vazba disentu na StB byla spíše příbuzenská, než antagonistická!

Platí-li přísloví, které jsem vyvolil za motto, něco pravdy na zprávách o morálních úchylnostech našich nejvyšších by mohlo být. I kdyby to byla pravda z pouhého procenta, naší republice by to mnoho cti nepřidalo. Zrekapitulujeme-li si však dobu posledních tří let a spočteme všechny ty malé "aférky", které se okolo sametových exponentů odehrály, nezbyde nám asi, než skutečně konstatovat, že není zlato vše, co se třpytí! V každém případě by mělo být v zájmu občanů, aby v čele státu a na rozhodujících místech byli lidé odborně zdatní, ale také morálně zcela čisti. Čestní, morálně pevní a demokraticky založení. Ovšem v případě naší sametové garnitury lze o cti mluvit jen s otazníkem. Sice u nich existuje, ale ve značně zdeformované podobě. Zdá se, že i jejich morální pevnost je značně vratká. A o skutečně demokratickém založení nelze vůbec mluvit! Zavádějí nám zde spíše jakousi pseudodemokracii totalitního typu, než demokracii skutečnou. Je to jen forma jakéhosi socialisticko-komunistického kapitalismu. Neboť stejně málo dbá na zájmy občanů, jako málo o ně dbal režim komunistický. Víc našim vládcům záleží na jejich osobní slávě a požitcích. Co z toho všeho vyplývá? Že jsme to s prezidentem a vládou příliš nevyhráli!

Vyjde-li vzápětí najevo, že v BIS působí téměř 50 bývalých pracovníků StB, je to signálem, že něco nekalého zde skutečně je. A spojíme-li si to s rasantním ochranářstvím V. Havla vůči komunistům, přidáme-li na miskou vah zkorumpovanost a odborný primitivismus většiny vládních činitelů, nezbyde než konstatovat, že z rukou jedněch podvodníků přešla naše republika po listopadu 89 do rukou druhých. Největším paradoxem asi věčně zůstane to, že se najdou ještě ve světě lidé, kteří zcela neomaleně navrhuji V. Havla na Nobelovu cenu! Pokud by ji skutečně měl získat, asi by se pan Nobel musel obrátit v hrobě.

Kouřová clona, která se nyní rozprostírá nad aférou Wallis-Kožený a tím i nad našimi mocenskými genii, je dalším krokem proti demokracii. Odkud ten kouř vychází, to není těžké uhadnout. Dříve všemocný ÚV KSČ dnes zdárně následuje sekretariát ODS. Vše dnes směřuje jen k tomu, aby občané náhodou nespatriili na našich nejvyšších nějakou tu skvrnu, nebo přímo flek. A lze tím zabít i dvě mouchy jednou ranou. Zbavit se rychle dočasného ředitele BIS pana S. Devátého a nahradit jej někým nenápadnějším a stejně poslušným. Určitě je taková osoba již dlouho někde v záloze připravena. Taková taktikapřece byla doménou všech komunistů. A ti naši sametoví byli v tomto směru jistě dobrými žáky.

Ať tedy žije kouřová clona! Za tou se ztratí mnohé. I při pohledu ke smetišti se bude zdát, že tam kdesi vzadu je čarokrásná krajina, v níž poletují sametoví andělé! Ale, co kdyby zavál náhle vítr? To by se mnozí asi divili...

Prečo sú cigáni avantgardou Európy?

Igor Karas, Bonn

Bolo by omylom sa domnievať, že súčasná transatlantická občiansko-demokratická konzumná spoločnosť tzv. slušných ľudí, do ktorej sa chceme začleniť aj my, žije v odideologizovanej a konečne slobodnej (?) duchovnej atmosfére. Tak ako v každej spoločnosti a dobe existovali rôzne typy záujmov až po mocensko-politické, tak sa vždy snažila skupina ľudí akýmkoľvek spôsobom spravujúca túto moc ovplyvňovať myslenie ľudí podľa svojich predstáv a zámerov so spoločnosťou. Dnes táto zásada platí absolútne. Počnúc pocitmi a končiac hodnotovou orientáciou — u prevažnej väčšiny občanov konzumnou — postmodernej spoločnosti je vstup informácií a výstup postojov vytváraný dnes už takmer všemocnými masmédiami. Tieto spolu s vládami štátov a pluralitnými politickými systémami tvoria fasádu, za ktorou sa skrýva štruktúra držiteľov moci západných demokracií, medzinárodného establishmentu ako trojuholník: finančný kapitál, tajné služby a zločinecké organizácie. V dôsledku toho je prirodzené, že zdanlivo pluralitná spoločnosť je v zásadných veciach, ovplyvňujúcich chod spoločnosti, vždy totalitná.

Zaujímavým javom duchovného života najmä súčasnej konzumnej spoločnosti je nová, veľmi dôležitá úloha umelcov, hercov, spevákov, prípadne športovcov a vedcov v politickom živote. Karnevalový typ konzumného človeka západnej spoločnosti už totiž natolko zlenivel, že odmieta počúvať názory oficiálnych politikov. Preto predstavitelia medzinárodného establishmentu sa rozhodli razit' efektívnejší variant propagácie občianskej ideológie. Tá je, samozrejme, namierená proti posledným zvyškom prirodzených národných väzieb obyvateľstva európskych pospolitostí. O novej úlohe umelcov, hercov atď — v spomenutom procese celkom otvorene hovorí napríklad R. Hubbard zo sekty scientológov: "Umelci hrajú obrovskú úlohu pri vytváraní reality zajtrajška, preto ich musíme získať". Najdôležitejší sú z nich herci (pozri použiteľnosti M. Kňazka v niekoľkých zásadných zmenách v slovenskej politike, pozn. I.K.), ktorí sú použiteľní všade a na všetko — málokedy hlásajú svoje vlastné myšlienky, ale sú ochotní zápalisto hlásať myšlienky iných... "V tejto súvislosti je však dôležitá otázka: Na akých princípoch je založená občianska ideológia medzinárodného establishmentu? Ide o známe heslá z arzenálu svetoobčianstva, hlásajúce sice ľudskosť, toleranciu a znášanlivosť, čo však u nich v praxi znamená niečo iné. A sice to, že v súčasnom svete, ktorý je rozdelený na bohatých a chudobných či na hladných a najedených, spomenuté postoje (ľudskosť, tolerancia, znášanlivosť) si perverzne vynucujú práve bohatí a najedení od chudobných a hladných. Hádám netreba dodávať, že prevažná väčšina chudobných a hladných národov sa neocitla v uvedenom stave odmietaním pracovať, ale "vďaka" svetovému finančnému systému, ktorý ich rôznymi finančnými makrooperáciami uvrhol do ekonomickej biedy.

V tejto situácii umelci, herci atď. či už vo východnom, alebo západnom svete, idúci za opiom slávy a bohatstva, majúci obdiv a sympatie nás sa stávajú účinným nástrojom v rukách finančných magnátov typu Sörös. Stačí si len listovať v populárnych časopisoch a magazínoch, samozrejme "odľahčených" od politiky, a zistíme, že za rôznymi obľúbenými farbami knihami či koničkami superhviezd sa skrýva takmer jednotne prezentovaný názor na politiku. Názorová jednota takýchto osobností je veľmi nápadná, až sa nám niekedy zdá, že ak by mali napr. na občiansky princíp iný názor ako tzv. slušní ľudia, nikdy by nedosiahli ten stupeň popularity, aký majú. Je jednoducho nemysliteľné, aby aspoň jedna západná superstar mala na verejnosti negatívny vzťah k heslám ľudskosť, tolerancia, znášanlivosť na kozmopolitnom a protinárodnom základe. Samozrejme, že ani my nie sme proti uvedeným hodnotám, avšak to by nesmeli, byť v rukách predstaviteľov medzinárodného establishmentu ako účelové heslá, snažiace sa umlviť odpor napr. východoeurópskych slovanských národov proti vopred pripravenému scenáru banánových republík, ktorými sa z večera na ráno stali.

Na záver aspoň jeden príklad čirej demagógie pochádzajúcej z dielne občianskej ideológie a z pera svetoznámeho nemeckého spisovateľa Guntera Grassa, ktorá odznela v mníchovskom komornom divadle 18. novembra 1992: "Nechajme päťstotisíc alebo viac Rómov medzi sebou; veľmi ich potrebujeme. Mohli by byť pre nás užitoční — tým, že budú trochu dráždiť ten náš neobľomný poriadok. Trochu farebnosti z ich života by sme mohli celkom pokojne prevziať aj na seba. Mohli by nás naučiť, aké ničotné sú hranice. Sú doma všade v Európe, možno práve oni sú tými, za ktorých sa skalopevne považujeme my — rodenými Európanmi." Slová G. Grassa sú flagrantným príkladom, ako sa medzinárodný establishment prostredníctvom svojich imidžových autorít snaží násilne urýchliť zobčanie európskych národov a rozptýliť ich do kozpolitinej masy celoplanetárneho bezdomovectva, a tak ľahšie manipulovať s jednotlivcami-občanmi. Aj absurdný a zámerne provokatívny argument, že kočovný spôsob života cigánov je akoby vrodenu vlastnosťou pôvodných Európanov, je jeden z ideologických spôsobov, ako tomu dopomôcť.

historickou neexistenci. Po pronikavej ztráse víry u katolíků existenci Krista v posledních dvou desetiletích již nepopírají ani komunisté. Jejich pozornost se proto soustřeďuje na jiné skutečnosti, které by podle jejich představ mohly zanikající víru opět oživit. Turinské plátno i neporušený jazyk sv. Jana Nepomuckého nepochybně mezi ně patří a proto nemohou nepřekvapit průhledné útoky nepřátel. Je jen příznačné, že se na jejich stranu přidali novodobí rozbíječi Církve - modernisté Dr. Fr. Tomášek, turinský Ballestrero a především Karol Wojtyła.

Naše víra musí zůstat vírou sv. Jana Nepomuckého a ostatních desítek tisíc mučedníků, svatých a světců Božích celých dějin katolické Církve. Pouze ta nám zprostředkuje na přímluvu výše uvedených požehnání všemohoucího Boha a jednou věčné setkání s Ním.